

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1198/2006,**27. juuli 2006,****Euroopa Kalandusfondi kohta**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühenduse kalalaevastiku arengu reguleerimine peab toimuma kooskõlas otsustega, mida nõukogu ja komisjon on kutsunud üles vastu võtma nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta) ⁽⁴⁾ II peatüki alusel.
- (2) Ühise kalanduspoliitika eesmärk peaks olema tagada veeelusressursside ja akvakultuuri säästev kasutamine, mis rajaneb säästval arengul, võttes tasakaalustatult arvesse keskkonna, majanduse ja ühiskonnaga seotud aspekte.
- (3) Ühise kalanduspoliitika reguleerimisala hõlmab veeelusressursside ja vesiviljeluse kaitset, majandamist ja kasutamist ning kalapüügi- ja akvakultuuritoodete töötlemist

ja turustamist, kui see toimub liikmesriikide territooriumil, ühenduse vetes või ühenduse kalalaevade või liikmesriikide kodanike poolt.

- (4) Asutamislepingu artikli 33 lõike 2 kohaselt tuleb arvestada tegevuse eripära, mis tuleneb sektori sotsiaalsest struktuurist ning kalandusega tegelevate piirkondade struktuurilistest ja looduslikest erinevustest.
- (5) Ühise kalanduspoliitika säästva arengu komponent on alates 1993. aastast kuulunud struktuurifondide tegevust reguleerivatesse eeskirjadesse. Selle rakendamisel tuleks lähtuda säästva arengu saavutamisest Euroopa Kalandusfondi abil (edaspidi "EKF").
- (6) Kuivõrd käesoleva määruse peamist eesmärki, milleks on ühise kalanduspoliitika edasiarendamine, ei ole kalandussektori arengus üles kerkinud struktuuriprobleeme ning laienenud liidu liikmesriikide kasutuses olevate rahastamisvahendite piiratust arvestades liikmesriikidel võimalik piisavalt täita ja seda on parem saavutada, pakkudes asjaomastele prioriteetidele keskendunud mitmeaastast finantseerimist ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kooskõlas samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev määrus kaugemale selle eesmärgi saavutamiseks vajalikust.
- (7) Ühine kalanduspoliitika ja seega EKF peab hõlmama ühenduse säästva arengu prioriteete, nagu need sätestati 23. ja 24. märtsil 2000 Lissaboni ning 15. ja 16. juunil 2001 Göteborgi Euroopa Ülemkogude järeldustes.
- (8) Programmitöö peaks tagama EKFi tegevuse koordineerimise teiste säästva arengu fondide ja struktuurifondide ning ühenduse teiste fondide tegevusega.
- (9) EKFi tegevus ja tema poolt rahastatavad toimingud peaksid olema kooskõlas ühenduse muu poliitikaga ja kõigi ühenduse õigusaktidega.

⁽¹⁾ Arvamus on esitatud 6. juulil 2005 (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).⁽²⁾ ELT C 267, 27.10.2005, lk 50. Mittekohustusliku konsulteerimise tulemusel esitatud arvamus.⁽³⁾ ELT C 164, 5.7.2005, lk 31. Mittekohustusliku konsulteerimise tulemusel esitatud arvamus.⁽⁴⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59.

- (10) Ühenduse tegevus peaks liikmesriigi tegevust täiendama või sellele kaasa aitama. Selleks et lisandväärtust oluliselt suurendada, tuleks tugevdada partnerlust. See partnerlus, mis austab täielikult liikmesriikide riigiseseid eeskirju ja tavasid, puudutab regionaalseid, kohalikke ja teisi avaliku võimu asutusi, samuti teisi pädevaid asutusi, sealhulgas keskkonna eest vastutavaid ning meeste ja naiste võrdõiguslikkust edendavaid asutusi, majanduspartnereid ja tööturu osapooli ning muid pädevaid organeid. Kõik asjaomased partnerid peaksid osalema abi ettevalmistamises, elluviimises, seires ja hindamises.
- (11) Vastavalt asutamislepingu artiklile 274 peavad liikmesriigid usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetest kinnipidamise tagamiseks tegema komisjoniga koostööd. Seetõttu täpsustatakse käesolevas määruses tingimusi, mis võimaldavad komisjonil järgida oma kohustusi Euroopa Liidu ülddeklarve täitmisel.
- (12) EKFi tegevuse tõhususe ja selguse tagamiseks tuleb täpselt määratleda liikmesriikide ja ühenduse kohustused. Need tuleb eraldi määratleda programmitöö, seire, hindamise ja kontrolli iga etapi kohta. Ilma et see piiraks komisjoni volitusi, peaks abi rakendamine ja seire olema eelkõige liikmesriigi kohustus.
- (13) Asutamislepingu artiklid 2 ja 3 sätestavad ebavõrdsuse kaotamise ning meeste ja naiste võrdsete võimaluste edendamise.
- (14) Komisjon peaks selge ja objektiivse meetodi abil koostama olemasolevate kulukohustuste assigneeringute suunava jaotuse, pöörates sealjuures kõige suuremat tähelepanu lähenemiseesmärgiga hõlmatud regioonidele.
- (15) EKF kasutada olevad assigneeringud tuleks programmitöö eesmärgil siduda ühtse indeksiga.
- (16) Ühenduse ressursside kasutamisest saadava mõju tõhustamiseks, soodustades nii palju kui võimalik erasektori finantsallikate kasutamist ning arvestades rohkem toimingu tasuvusega, tuleks ühenduse huve silmas pidades mitmekesistada EKFist saadava abi vorme ning diferentseerida abi määrasid, julgustades kasutama erinevaid rahalisi vahendeid ja piirates EKF toetust soovitusena kasutada muid sobivaid abivorme.
- (17) Tugevdamiseks ühise kalanduspoliitika strateegiat kooskõlas ühenduse kalanduse ja vesiviljeluse säästva arengu prioriteetidega peaks liikmesriik pärast mõttevahetust komisjoniga võtma vastu riikliku strateegilise kava ühise kalanduspoliitika asjassepuutuvate aspektide kohta.
- (18) Ilma et programmitäiendite ja ühenduse abi raamprogrammi rakendamist katkestataks, peab lihtsustamine ja detsentraliseerimine, programmitöö ja finantsjuhtimine toimuma ainult rakenduskava ja prioriteetsete suundade tasandil.
- (19) Programmitöö süsteemi tuleb lihtsustada. Seetõttu on EKF tegevuse aluseks üks ainus rakenduskava liikmesriigi kohta vastavalt tema riiklikule struktuurile. Programmitöö hõlmab ajavahemikku 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.
- (20) Kõige olulisem on, et nõukogu võtaks vastu mitmeaastased taastamiskavad ja majandamiskavad, millele peaksid lisanduma EKF raames koostatud püügikoormuse korrigeerimise kavad.
- (21) Ühenduse ja kolmanda riigi vaheliste kalanduslepingute uuendamata jätmise või rahvusvahelisest või muust kokkuleppest tuleneva püügivõimaluste olulise vähenemise korral tuleks ühenduse kalalaevastiku uue olukorraga kohandamiseks samuti koostada mitmeaastased püügikoormuse reguleerimise kavad.
- (22) Sätestada tuleks püügikoormuse korrigeerimine seoses erakorraliste meetmete võtmisega liikmesriigi või komisjoni poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklitele 7 ja 8.
- (23) Samuti tuleks ette näha sätted püügikoormuse kohandamiseks seoses riiklike tegevuse lõpetamise kavadega, mis moodustavad osa määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklites 11–16 sätestatud kohustustest.
- (24) Ühenduse kalalaevastik tuleks ümber korraldada, et kohandada seda olemasolevate ja juurdepäätavate varudega.
- (25) Samuti tuleb ette näha sätted pardal tehtavate investeeringute toetamiseks, eelkõige ühenduse kalalaevastiku ümberkorraldamise vajadust silmas pidades, toetades kalureid ja laevaomanikke mootorite väljavahetamisel uute, sama või väiksema võimsusega mootorite vastu.

- (26) Lisaks tuleks ette näha erisätted väikesemahulise rannapüügi eripäradega tegelemiseks.
- (27) Ühenduse kalalaevastiku ümberstruktureerimise rakendamiseks on vaja kaasnevaid sotsiaalmajanduslikke meetmeid.
- (28) Tuleks kehtestada üksikasjalikud eeskirjad kaluritele ja kalalaevade omanikele toetuste eraldamise ja hüvitiste maksmise kohta püügitegevuse ajutise peatamise korral.
- (29) Kalandussektori jaoks on äärmiselt oluline säästva tasakaalu saavutamine vee elusressursside ja nende kasutamise vahel, võttes sealjuures nõuetekohaselt arvesse keskkonnamõju. Seepärast tuleks võtta asjakohased meetmed mitte ainult toiduahela kaitseks, vaid ka vesiviljeluse ja töötleva tööstuse jaoks.
- (30) Tuleks kehtestada üksikasjalikud eeskirjad vesiviljelusele, sisevete kalandusele, kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemisele ja turustamisele antava abi kohta, tagades samal ajal nimetatud sektorite majandusliku elujõulisuse säilimise. Selleks tuleb abi jaoks kindlaks määrata piiratud arv esmatahtsaid eesmärke ning koondada struktuuriabi vesiviljelusele, kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemisele ja turustamisele mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtjates, kusjuures prioriteetsed on mikro- ja väikeettevõtjad.
- (31) EKF peaks samuti toetama ühist huvi pakkuvaid meetmeid, mille ulatus on laiem eraettevõtetes tavaliselt võetavatest meetmetest.
- (32) Tarvis on tagada ühise kalanduspoliitikaga kaasnevad meetmed, eelkõige vähendades selle sotsiaalmajanduslikku mõju kohaliku arengu strateegia rakendamise abil kalanduspiirkondade säästvaks arenguks.
- (33) Võttes arvesse olukordade ja alade erinevusi ühenduses, peaks kalanduspiirkondade arendamise poliitika olema osa integreeritud lähenemisviisist, mis keskendub sobivale territoriaalsele strateegiale ja on kohandatud kohalikele oludele; see poliitika peaks olema võimalikult detsentraliseeritud ning eelistama esmatasandi osalejaid, põhinema altpoolt tulevatel algatustel, võimaldama väikese ulatusega toimingute arvesse võtmist ning tagama erasektori osalejate arvuka osalemise.
- (34) Tehnilise abi kaudu peaks EKF toetama hindamist, uurimistöõde korraldamist ja kogemuste vahetamist, et hõlbustada rakenduskava elluviimist ning edendada lihtsa ja läbipaistva rakendamise uuenduslikke lähenemisviise ja tavasid.
- (35) EKF toimingute detsentraliseeritud rakendamine liikmesriikide poolt ühise juhtimise abil peaks andma piisava tagatise rakendamise üksikasjade ja kvaliteedi, toimingu tulemuste ja nende hindamise ning usaldusväärse finantsjuhtimise ja selle seire osas.
- (36) EKF toimingute tõhusus ja mõju sõltub samuti täiustatud ja põhjalikumast hindamisest. Tuleb sätestada liikmesriikide ja komisjoni vastavad kohustused ning hindamise usaldusväärset tagav kord.
- (37) Tõhusa partnerluse ja ühenduse abi nõuetekohase edendamise huvides tuleks tagada võimalikult ulatuslik teave abi kohta ja selle avalikustamine. Selle ning komisjonile võetud meetmetest teatamise eest peaksid vastutama abi andmist korraldavad asutused.
- (38) Asjakohane on kehtestada avaliku panuse ülemmäärad toimingu kohta.
- (39) Samuti on asjakohane määrata EKF panuse ülemmäärad seoses prioriteetse suuna kohta tehtavate avalike kogukulutustega.
- (40) Tõhusa ja nõuetekohase rakendamise tagamiseks tuleks sätestada liikmesriikide kohustused seoses juhtimis- ja kontrollsüsteemidega, kulude tõendamise ja ühenduse õiguse eiramise ning rikkumiste ennetamise, avastamise ja parandamisega. Eriti juhtimise ja kontrolli puhul on liikmesriikide jaoks vaja kehtestada kord, mille alusel liikmesriigid kinnitavad süsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist.
- (41) Liikmesriigid peaksid võtma juhtimis- ja kontrollsüsteemide nõuetekohase toimimise tagamiseks vajalikud meetmed. Selleks tuleks määrata korraldusasutus, sertifitseerimisasutus ja auditeeriv asutus ning tuleks kindlaks määrata nende vastustus. Eriti juhtimise ja kontrolli puhul on liikmesriigid kinnitavad süsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist. Need kohustused peaksid olema eelkõige seotud usaldusväärse rahastamisega, hindamise korraldamisega, tehtud kulutuste tõendamise ja auditeerimisega ja ühenduse õiguse kinnipidamisega. Tuleks ette näha komisjoni ja asjaomaste riigisestse asutuste korrapärasel kokkusaamisel abi andmise jälgimiseks.

- (42) Tuleks sätestada, et seirekomisjon on liikmesriigi määratud asutus, mis tagab rakenduskava rakendamise kvaliteedi.
- (43) Näitajad ning iga-aastased rakendamisaruanded on seireks äärmiselt olulised ning need tuleks täpsemalt määratleda, nii et need kajastaksid usaldusväärselt rakenduskava rakendamise kulgemist ja kvaliteeti.
- (44) Ilma et see piiraks komisjoni olemasolevaid volitusi finantskontrolli osas, tuleks tugevdada liikmesriikide ja komisjoni koostööd selles valdkonnas.
- (45) Kulukohustuste ja maksete eeskirju ja korda tuleks lihtsustada, nii et oleks tagatud pidev rahavoog. Eelmakse 7 % ulatuses EKF panusest aitab rakenduskava rakendamist kiirendada.
- (46) Lisaks maksete peatamisele tõsiste puuduste avastamise korral juhtimis- ja kontrollsüsteemis tuleks kehtestada meetmed, mis võimaldaksid volitatud eelarvevahendite käsutajal peatada maksed, kui esineb tõendeid, et kõnealuste süsteemide nõuetekohase toimimise suhtes on märkimisväärsed kahtlusi, või komisjonil vähendada makseid, kui asjaomane liikmesriik ei ole rakendanud parandusmeetmete kava kõiki meetmeid.
- (47) Ühenduse vahendite usaldusväärse juhtimise tagamiseks tuleb kulutuste prognoosimine ja tegemine paremini korraldada. Selleks peavad liikmesriigid komisjonile korrapäraselt esitama ühenduse vahendite kasutamise prognoosi ning iga rahastamisega viivitamisega peaks kaasnema ettemakse tagasimaksmine ning automaatne kohustustest vabastamine.
- (48) Lõpetamismenetlust tuleks lihtsustada, võimaldades vastavalt valitud ajakavale liikmesriikidel rakenduskava lõpuleviidud toimingute osas soovi korral osaliselt lõpetada. Selleks tuleks näha ette sobiv raamistik.
- (49) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuse 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused) ⁽¹⁾ artiklis 4 sätestatud korralduskomitee menetlusele. Teatavatel juhtudel ja tõhususe nimel on nimetatud otsuse artiklis 3 sätestatud konsulteerimismenetlus siiski kõige sobivam.

- (50) Tuleb kehtestada üksikasjalikud üleminekusätted, mis võimaldaksid uute programmitööde ettevalmistamist kohe pärast käesoleva määruse jõustumist ja tagaksid, et abi andmine liikmesriikidele ei katkeks kuni rakenduskava vastuvõtmiseni kooskõlas käesoleva määrusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

ABI EESMÄRGID JA ÜLDEESKIRJAD

I PEATÜKK

Reguleerimisala ja mõisted

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega asutatakse Euroopa Kalandusfond (edaspidi "EKF") ja määratletakse ühenduse toetuse raamistik kalandussektori, kalanduspiirkondade ja sisevetekalanduse säästvaks arenguks.

Artikkel 2

Geograafiline reguleerimisala

1. Käesoleva määrusega ette nähtud meetmeid kohaldatakse kogu ühenduse territooriumil.
2. Erandina lõikest 1 valivad liikmesriigid artikli 43 lõigetes 3 ja 4 kehtestatud kriteeriumide alusel abikõlblikud piirkonnad kalanduspiirkondade säästva arenguga seotud ja IV jaotise IV peatükis sätestatud abi jaoks.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *kalandussektor* – majandussektor, mis hõlmab kõiki kalapüügi- ja vesiviljelustoodete tootmis-, töötlemis- ja turustustegevusi;
- b) *kalur* – isik, keda liikmesriik loeb tegelevaks kutselise kalapüügiga tegeleva kalalaeval pardal;
- c) *kalalaeval* – mis tahes laev määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 3 punkti c tähenduses;

⁽¹⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- d) *vesiviljelus* – veeorganismide kasvatamine ja viljelemine, kasutades tehnikaid, mis on välja töötatud kõnesolevate veeorganismide toodangu suurendamiseks üle keskkonna loomuliku tootmisvõimsuse; veeorganismid kuuluvad füüsilise või juriidilise isiku vara hulka kogu kasvatuse- või viljelusetapi jooksul kuni saagi kogumiseni, viimane kaasa arvatud;
- e) *kalanduspiirkond* – piirkond, mis hõlmab mere rannikut või järve kallast või tiike või jõe suudmeala ning millel on kalandussektoris märkimisväärne tööhõive tase;
- f) *mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtja* – mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtja vastavalt komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusel 2003/361/EÜ (mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtja mõiste kohta) ⁽¹⁾ sisalduvale määratlusele;
- g) *rakenduskava* – liikmesriigi koostatud ühtne dokument, mille komisjon on heaks kiitnud ja mis koosneb omavahel seotud EKFi rahastatavate prioriteetsete suundade kogumist;
- h) *programmitöö* – organiseerimise, otsuste tegemise ja rahastamise mitmeetapiline protsess, mille eesmärk on rakendada mitme aasta jooksul ühenduse ja liikmesriikide ühismeedet EKFi esmatähtsate eesmärkide saavutamiseks;
- i) *prioriteetne suund* – rakenduskava üks prioriteet, mis koosneb omavahel seotud ja konkreetsete mõõdetavate eesmärkidega meetmete rühmast;
- j) *meede* – toimingute kogum, mille eesmärk on prioriteetse suuna rakendamine;
- k) *toiming* – seirekomisjoni sätestatud kriteeriumide alusel valitud projekt, mida rakendab üks või mitu toetusesaajat, et saavutada sellega seotud prioriteetsel suunal seatud eesmärk;
- l) *toetusesaaja* – füüsiline või juriidiline isik, kes on riigiabi lõppsaaja;
- m) *avalikud kulutused* – toimingute rahastamiseks mõeldud avaliku sektori panus, mis on pärit riigi, piirkondlike või kohalike asutuste või Euroopa ühenduste eelarvest, ning mis tahes muud sarnased kulud. Igasugust toimingute rahastamiseks mõeldud panust, mis on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ (ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta) ⁽²⁾ kohaselt tegutseva avalik-õigusliku organi või ühest või mitmest piirkondlikust või kohalikust ametiasutusest või avalik-õiguslikust organist koosneva ühenduse eelarvest, loetakse avaliku sektori panuseks;
- n) *läheneemiseesmärk* – toimingute eesmärk vähim arenenud liikmesriikide ja piirkondade toetuseks nõukogu 11. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1083/2006 (millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999) ⁽³⁾ kohaselt;
- o) *mitteläheneemiseesmärk* – eesmärk, mis hõlmab liikmesriike ja piirkondi, mis ei ole punktis n määratletud läheneemiseesmärgi kohaselt abikõlblikud;
- p) *vahendusasutus* – mis tahes avalik-õiguslik või eraõiguslik asutus, mis tegutseb korraldus- või sertifitseerimisasutuse alluvuses või täidab nende nimel ülesandeid, mis on seotud toiminguid läbi viivate toetusesaajatega;
- q) *eeskirjade eiramine* – igasugune ühenduse õiguse sätete rikkimine, mis tuleneb ettevõtja teost või tegevusest, millel on või oleks Euroopa Liidu üldeelarvet kahjustav mõju põhjendamata kuluartikli üldeelarvest debiteerimise tõttu.

II PEATÜKK

Eesmärgid ja ülesanded

Artikkel 4

Eesmärgid

EKFi abi on suunatud

- a) ühise kalanduspoliitika toetamisele, tagamaks vee-elusressursside sellise kasutamise ja vesiviljeluse toetamise, mis kindlustab majandusliku, keskkonna ja sotsiaalse säästvuse;
- b) vee-elusressursside ja ühenduse kalalaevastiku püügivõimsuse vahelise säästva tasakaalu edendamisele;
- c) sisevete kalapüügi säästva arengu edendamisele;
- d) tegevstruktuuride konkurentsivõimelisuse tugevdamisele ja majanduslikult elujõuliste ettevõtete arengu toetamisele kalandussektoris;
- e) keskkonna ja loodusressursside kaitse ja parandamise edendamisele, kui see on seotud kalandussektoriga;

⁽¹⁾ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.⁽²⁾ ELT L 134, 30.4.2004, lk 114.⁽³⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

f) elukvaliteedi parandamise ja säästva arengu toetamisele kalandussektori tegevustega seotud piirkondades;

Artikkel 7

Riigiabi

g) meeste ja naiste võrdõiguslikkuse edendamisele kalandussektori ja kalanduspiirkondade arendamisel.

1. Liikmesriikide poolt kalandussektori ettevõtetele antava abi suhtes kohaldatakse asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89, ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 2 kohaldamist.

2. Asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 ei kohaldata liikmesriikide finantspanuse suhtes toimingute puhul, mida kaasriik-hastab EKF ning mida käsitletakse rakenduskava osana.

3. Riigisiseseid sätteid, millega kehtestatakse avalik rahastamine, mis on suurem käesoleva määruse lõikes 2 sätestatud finantspanusest, käsitletakse lõike 1 alusel tervikuna.

Artikkel 5

Ülesanded

Kalandussektorit toetatakse EKFi kaudu. Käesoleva määruse kohaselt rakendatud meetmed toetavad asutamislepingu artiklis 33 sätestatud üldeesmärkide saavutamist ning ka nende eesmärkide saavutamist, mis on määratletud osana ühisest kalanduspoliitikast. Vajaduse korral peavad nad kaasas käima muude ühenduse vahendite ja poliitikasuundadega ning neid täiendama.

Artikkel 8

Partnerlus

III PEATÜKK

Abi põhimõtted

Artikkel 6

Vastastikune täiendavus, järjepidevus ja vastavus

1. EKF annab toetust, mis täiendab riigisiseseid, piirkondlikke ja kohalikke meetmeid, ühendades need ühenduse prioriteetidega.

2. Komisjon ja liikmesriigid tagavad, et EKFi abi on kooskõlas ühenduse poliitika, prioriteetide ja tegevusega ning täiendab ühenduse teisi rahastamisvahendeid. Nimetatud kooskõlale ja täiendavusele tuleb viidata eelkõige rakenduskavas.

3. EKFi rahastatavad toimingud vastavad asutamislepingu sätetele ja nende alusel vastu võetud õigusaktidele.

4. Kooskõlas oma vastavate kohustustega tagavad komisjon ja liikmesriigid EKFi, nõukogu määrusega (EÜ) nr 1290/2005⁽¹⁾ loodud Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD), Euroopa Regionaalarengu Fondist (ERF), Euroopa Sotsiaalfondist (ESF), Ühtekuuluvusfondist (ÜF) ja muudest ühenduse rahalistest vahenditest saadava abi kooskõlastamise.

5. EKFi rahastatavad toimingud ei suurenda püügikoormust.

1. EKFi eesmärke viiakse ellu komisjoni ja liikmesriigi vahelise tiheda koostöö raames (edaspidi "partnerlus"). Kooskõlas riigisiseste eeskirjade ja tavadega korraldab liikmesriik partnerlussuhteid tema poolt määratud asutuste ja organitega, nagu

a) pädevad piirkondlikud, kohalikud ja muud avaliku võimu asutused;

b) majanduspartnerid ja tööturu osapooled;

c) muud asjakohased organid.

2. Kooskõlas riigisiseste eeskirjade ja tavadega kaasab liikmesriik laiaulatuslikult ja tõhusalt kõik asjakohased organid, arvestades seejuures vajadust edendada meeste ja naiste võrdõiguslikkust ja säästvat arengut keskkonna kaitsmise ja parandamise integreerimise kaudu.

3. Partnerlust viiakse läbi täielikus vastavuses iga partneriühema institutsionaalsetele, õiguslikele ja finantsalastele volitustele nagu see on defineeritud lõikes 1.

4. Partnerlus hõlmab rakenduskava ettevalmistamist, rakendamist, seiret ja hindamist. Liikmesriigid kaasavad kõik asjakohased partnerid erinevatel programmitöö etappidel iga etapi jaoks ette nähtud tähtsajaks.

5. Iga liikmesriik korraldab konsultatsiooni oma riikliku strateegilise kava osas talle kõige sobivamas korras.

(1) Nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT L 209, 11.8.2005, lk 1).

Artikkel 9

Proportsionaalsus

1. Liikmesriik vastutab rakenduskava rakendamise eest. Antud kohustust täidavad liikmesriigid asjakohasel piirkondlikul tasandil vastavalt iga liikmesriigi institutsionaalsele korraldusele ja käesolevale määrusele.

2. Komisjoni ja liikmesriikide poolt rakendatavate vahendite hulk võib varieeruda sõltuvalt rakenduskavale eraldatud avalike kulutuste kogusummast. Seda põhimõtet kohaldatakse esmajoonel hindamisele, kontrollimisele ja komisjoni osalemisele artiklis 63 sätestatud seirekomisjonis, samuti rakenduskavade aastaaruannetele eraldatavate vahendite puhul.

Artikkel 10

Ühine juhtimine

1. Ühenduse eelarvest EKFi eraldatud osa täidetakse vastavalt nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) ⁽¹⁾ artikli 53 lõike 1 punktile b liikmesriikide ja komisjoni vahelise ühise juhtimise raames, v.a käesoleva määruse artikli 46 lõikes 1 osutatud tehnilise abi puhul, mida viib ellu komisjon otsese halduse raames.

Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtet rakendatakse kooskõlas määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artikli 48 lõikega 2.

2. Komisjon täidab oma Euroopa Liidu üldeelarve täitmise kohustust järgmiselt:

- a) vastavalt artiklitele 70 ja 73 kontrollib komisjon liikmesriikide juhtimis- ja kontrollsüsteemide olemasolu ja nõuetekohast toimimist;
- b) vastavalt artiklitele 88 ja 89 katkestab või peatab komisjon kõik väljamaksed või osa nendest, kui riigisiseseid juhtimis- ja kontrollsüsteemid ei toimi, ning kohaldab vastavalt artiklites 98 ja 99 kirjeldatud korrale muid vajalikke finantskorrektsioone;
- c) vastavalt artikli 81 lõikele 2 ning artiklitele 90–94 kontrollib komisjon eelfinantseerimise hüvitamist ning tühistab automaatselt eelarvekohustusi.

3. EKFi antava abi suhtes kohaldatakse määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 teise osa II jaotise sätteid.

⁽¹⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

Artikkel 11

Meeste ja naiste võrdõiguslikkus

Liikmesriigid ja komisjon tagavad meeste ja naiste võrdõiguslikkuse ning soolise aspekti integratsiooni edendamise EKFi rakendamise erinevatel etappidel, kaasa arvatud väljatöötamise, rakendamise, seire ja hindamise etappidel.

Liikmesriigid tagavad naiste osatähtsust kalandussektoris suurendavate tegevuste edendamise.

IV PEATÜKK

Finantsraamistik

Artikkel 12

Vahendid ja kontsentreerimine

1. EKFi kulukohustuste täitmiseks ette nähtud vahendid ajavahemikuks 2007–2013 on 3 849 miljonit eurot 2004. aasta hindades vastavalt I lisas toodud jaotusele aastate kaupa.

2. Lõikes 1 nimetatud vahenditest on 0,8 % eraldatud komisjoni tehnilisele abile, nagu on määratletud artikli 46 lõikes 1.

3. Nende programmitöö ja sellele järgneva Euroopa Liidu eelarvesse lülitamise eesmärgil seotakse lõikes 1 osutatud summad iga-aastase 2 %lise indeksiga.

4. Lõikes 1 sätestatud ja lõike 2 kohaselt mitteeraldatud eelarveliste vahendite jaotamine toimub nii, et oluline osa kontsentreeritakse lähenemiseesmärgiga hõlmatud piirkondadele.

Artikkel 13

Ülekannete ülemmäär

1. Selleks et aidata ellu viia selliseid eesmärke nagu ühtekuuluvusvahendite koondamine vähim arenenud piirkondadesse ja liikmesriikidesse ning piirmäärade kehtestamisest tulenevate erinevuste vähendamine elaniku kohta antava keskmise abi osatähtsuses, tuleb igale üksikule liikmesriigile lõikes 2 osutatud fondidest kantavate summade suhtes kohaldada vastavalt käesolevale määrusele järgmiseid ülemmäärasid:

- liikmesriikidele, kelle keskmine kogurahvatulu (ostujõu standardi alusel) elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 on alla 40 % 25liikmelise ELi keskmisest, 3,7893 % nende SKTst,
- liikmesriikidele, kelle keskmine kogurahvatulu (ostujõu standardi alusel) elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 on 40 % või rohkem ja vähem kui 50 % 25liikmelise ELi keskmisest, 3,7135 % nende SKTst,

- liikmesriikidele, kelle keskmine kogurahvatulu (ostujõu standardi alusel) elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 on 50 % või rohkem ja vähem kui 55 % 25liikmelise ELi keskmisest, 3,6188 % nende SKTst,
- liikmesriikidele, kelle keskmine kogurahvatulu (ostujõu standardi alusel) elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 on 55 % või rohkem ja vähem kui 60 % 25liikmelise ELi keskmisest, 3,5240 % nende SKTst,
- liikmesriikidele, kelle keskmine kogurahvatulu (ostujõu standardi alusel) elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 on 60 % või rohkem ja vähem kui 65 % 25liikmelise ELi keskmisest, 3,4293 % nende SKTst,
- liikmesriikidele, kelle keskmine kogurahvatulu (ostujõu standardi alusel) elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 on 65 % või rohkem ja vähem kui 70 % 25liikmelise ELi keskmisest, 3,3346 % nende SKTst,
- liikmesriikidele, kelle keskmine kogurahvatulu (ostujõu standardi alusel) elaniku kohta ajavahemikul 2001–2003 on 70 % või rohkem ja vähem kui 75 % 25liikmelise ELi keskmisest, 3,2398 % nende SKTst,
- seejärel vähendatakse ülekannete ülemmäära 0,09 protsendipunkti võrra SKTst iga 5 protsendipunkti kohta, mis lisandub ajavahemiku 2001–2003 keskmisele kogurahvatulule elaniku kohta võrreldes 25liikmelise ELi keskmisega.

2. Lõikes 1 osutatud ülemmäärad hõlmavad käesoleva määruse alusel Euroopa Kalandusfondist liikmesriigile tehtud aastased vahendite eraldised ning määruse (EÜ) nr 1083/2006 kohased eraldised Euroopa Regionaalarengu Fondist ja Euroopa Sotsiaalfondist, kaasa arvatud Euroopa Regionaalarengu Fondi panus Euroopa naabuspoliitika ja partnerluse vahendi piiriülese tegevussuuna rahastamise ja ühinemiseelse abi rahastamisvahendi rahastamise ning Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi arendusrahastust pärinevad eraldised.

3. Komisjon teeb SKT arvutused 2005. aasta aprillis avaldatud statistiliste andmete põhjal. Komisjoni poolt 2005. aasta aprillis aastateks 2007–2013 prognoositud individuaalseid riiklikke SKT kasvumäärasid kohaldatakse iga liikmesriigi puhul eraldi.

Artikkel 14

Finantsvahendite jaotamine

Komisjon teeb programmitöök ajavahemikus 2007–2013 kulu-kohustuste assigneeringute iga-aastase näidisjaotuse liikmesriigi, tuues eraldi välja lähenemiseesmärgi toetamisele kuuluva osa ning kasutades järgmisi objektiivseid kriteeriume:

- a) liikmesriigi kalandussektori suurus;

- b) püügikoormusele vajaliku korrigeerimise ulatus;
- c) tööhõive tase kalandussektoris,

arvestades sealjuures konkreetse olukorra ja vajadustega ning eel-miste assigneeringutega.

II JAOTIS

STRATEEGILINE LÄHENEMINE

I PEATÜKK

Riiklik strateegiline kava

Artikkel 15

Riiklik strateegiline kava

1. Pärast asjakohaseid konsultatsioone artiklis 8 osutatud partneritega võtab iga liikmesriik vastu kalandussektori riikliku strateegilise kava ja esitab selle komisjonile hiljemalt rakenduskava esitamisel.

Liikmesriik ja komisjon peavad strateegilise kava üle dialoogi.

2. Riiklik strateegiline kava sisaldab, kui see on liikmesriigi puhul asjakohane, kokkuvõtet ühise kalanduspoliitika kõigist aspektidest, selles kehtestatakse prioriteedid, eesmärgid, vajaminevate avalike rahaliste vahendite prognoos ning rakendustähtsajad, eriti seoses järgmisi küsimusi käsitleva strateegiaga:

- a) ühenduse kalalaevastiku haldamine ja kohandamine, eelkõige püügikoormuse ja -võimsuse kohandamine seoses kalavarude arenguga, keskkonnasõbralike kalapüügimeetodite edendamine ning kalapüügi säästev areng;
- b) vesiviljelussektori säästev areng;
- c) kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemise ja turustamise säästev areng;
- d) sisevete kalanduse säästev areng;
- e) kalanduspiirkondade säästev areng, sealhulgas kriteeriumid prioriteetsetele suundadele;
- f) kalandussektori konkurentsivõime, sealhulgas sektori struktuuri, korralduse ja töökeskkonna parandamine;

g) inimressursside säilitamine kalandussektoris, eelkõige erialaste oskuste parandamise, jätkusuutliku tööhõive tagamise ning naiste olukorra ja rolli edendamiseks;

h) kalandussektoriga seotud veekeskkonna kaitse ja paremaks muutmine.

3. Lisaks sisaldab riiklik strateegiline kava, kui see on liikmesriigi puhul asjakohane, asjakohast lisateavet prioriteetide, eesmärkide, vajaminevate avalike rahaliste vahendite prognoosi ning tähtaegade kohta, eriti seoses järgmisi küsimusi käsitleva strateegiaga:

a) kalapüügi inspekteerimise ja kontrollimise ning ühise kalanduspoliitika kohta andmete ja teabe kogumise nõuete täitmine;

b) kalandustoodete tarnimine ning kalapüügi arendamine ühenduse vetest väljaspool.

2. EKFi tegevuse aluseks on ühtne rakenduskava ühe liikmesriigi kohta vastavalt tema riigisisesele struktuurile.

3. Liikmesriik koostab oma rakenduskava, konsulteerides tihti kalandussektori piirkondlike, kohalike ja majanduspartneritega ning tööturu osapooltega ning kõigi teiste asjakohaste organitega vastavalt oma riigisisesele struktuurile ning artiklis 8 sätestatud partnerlusele.

4. Liikmesriik esitab komisjonile õigeaegselt ettepaneku oma rakenduskava kohta, mis sisaldab kõiki artiklis 20 osutatud koostisosi, et võimaldada selle vastuvõtmist võimalikult kiiresti.

5. Komisjon hindab kavandatud rakenduskava, et kindlaks määrata, kas see toetab artiklis 4 sätestatud eesmärgi ning artiklis 19 ja riikliku strateegilise kava asjakohases osas kehtestatud juhtpõhimõtteid, võttes arvesse artiklis 48 osutatud eelhindamise tulemusi.

II PEATÜKK

Strateegiline järeleire

Artikkel 16

Strateegiline mõttevahetus

1. Komisjon korraldab 31. detsembriks 2011 liikmesriikidega nende poolt esitatud kirjaliku teabe alusel mõttevahetuse riiklike strateegiliste kavade sisu ja nende rakendamise edenemise kohta eesmärgiga ergutada parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel.

2. Komisjon teavitab lõikes 1 osutatud mõttevahetuse tulemustest Euroopa Parlamenti, nõukogu, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteed ning Regioonide Komiteed.

III JAOTIS

PROGRAMMITÖÖ

I PEATÜKK

EKFi üldsätted

Artikkel 17

Rakenduskava ettevalmistamine ja heakskiitmine

1. Iga liikmesriik koostab rakenduskava EKFi poolt kaasrahastatavate poliitikasuundade ja prioriteetide rakendamiseks. Rakenduskava on kooskõlas riikliku strateegilise kavaga.

Kui komisjon kahe kuu jooksul pärast kavandatud rakenduskava kättesaamist leiab, et kava ei ole kooskõlas artiklis 4 osutatud eesmärkidega ning artiklis 19 või riikliku strateegilise kava asjakohases osas kehtestatud juhtpõhimõtetega, võib ta liikmesriigilt taotleda kogu vajaliku lisateabe esitamist ning vajaduse korral kava vastavat kohandamist.

6. Seejärel esitab liikmesriik oma rakenduskava komisjonile, kes võtab vastu selle heakskiitva otsuse niipea kui võimalik, kuid hiljemalt nelja kuu jooksul pärast selle esitamist.

Artikkel 18

Kestus ja läbivaatamine

1. Rakenduskava hõlmab ajavahemikku 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013.

2. Rakenduskava võidakse uuesti läbi vaadata, kui selle rakendamisel on tekkinud suuri raskusi või kui on tehtud olulisi strateegilisi muudatusi või kui on usaldusväärse halduse põhimõttest tulenevaid põhjusi, ning vajaduse korral vaadatakse rakenduskava ülejäänud perioodi jooksul läbi liikmesriigi või komisjoni algatusel kokkuleppel asjaomase liikmesriigiga pärast artiklis 63 sätestatud seirekomisjonilt heakskiidu saamist.

Läbivaatamisel võetakse eelkõige arvesse aastaaruandeid, igaaastaseid kontrollimisi ja vahehindamisi, mis on sätestatud vastavalt artiklites 49, 67 ja 69, ning ühise kalanduspoliitika olulisi muudatusi.

3. Komisjon võtab vastu otsuse rakenduskava läbivaatamise taotluste kohta niipea kui võimalik, kuid hiljemalt kahe kuu jooksul pärast seda, kui liikmesriik on taotluse esitanud, tingimusel et läbivaadatud rakenduskava on kooskõlas artikliga 20. Vajaduse korral võib määratleda üksikasjalikud eeskirjad vastavalt artikli 101 lõikes 3 osutatud korras.

Artikkel 19

Rakenduskava juhtpõhimõtted

Liikmesriigid võtavad artiklis 17 sätestatud rakenduskava ettevalmistamisel ja rakendamisel arvesse järgmisi juhtpõhimõtteid:

- a) kooskõla ühise kalanduspoliitika põhimõtetega ja riikliku strateegilise kavaga, et saavutada eelkõige stabiilne ja kestev tasakaal püügiõigsuse ja kalapüügiõimaluste vahel;
- b) majandustegevuse harmoonilise, tasakaalustatud ja säästva arengu, tööhõive ja inimressursside ning samuti keskkonna kaitse ja parandamise edendamine;
- c) olemasolevate finantsressursside asjakohane jaotamine prioriteetsete suundade vahel, vajaduse korral eelkõige IV jaotise I peatükis osutatud toimingute asjakohasel tasemel rahastamine (prioriteetne suund 1: ühenduse kalalaevastiku kohandamise meetmed);
- d) Lissaboni strateegiat toetavate toimingute edendamine;

toiminguid, mille eesmärk on edendada tööhõive püsivat taset kalandussektoris, toetatakse eelkõige töökohtade kvaliteedi parandamise, noortel antud erialal töö saamise ja uueduste soodustamise kaudu kogu sektoris;

- e) Göteborgi strateegiat toetavate ja eelkõige kalandussektori keskkonnamõõdet soodustavate toimingute edendamine;

toetatakse toiminguid, mille eesmärk on vähendada kalandussektori tegevuste mõju keskkonnale ja edendada keskkonnasõbralikke tootmismeetodeid;

- f) inimressursside olukorra parandamine kalandussektoris toimingute kaudu, mille eesmärk on kutseoskuste täiendamine ja laiendamine, elukestva õppe arendamine ning töö- ja ohutustingimuste parandamine;

- g) kõrge lisandväärtusega toimingute julgustamine uuendamisvõime arendamise kaudu, mis soodustab rangeid kvaliteedi-standardeid ning vastab tarbijate nõudmistele kalapüügi- ja vesiviljelustoodete osas;

soodustatakse tegevusi, mis edendavad keskkonnasõbralike tootmismeetodite läbipaistvust tarbijatele;

- h) ühenduse kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu paremale varustamisele ja säästvale arengule kaasa aitamine;
- i) rakenduskava rakendamise eri etappidel soolise tasakaalu edendamine kalandussektoris toimingute kaudu, mille eesmärk on eelkõige vähendada tööturul soolist segregatsiooni;
- j) kalanduspiirkondade ühtse säästva arengu edendamine loomuliku potentsiaali soodustamise ja elukvaliteedi parandamise teel;
- k) vajaduse korral institutsioonilise ja haldussuutlikkuse parandamine, mille eesmärk on ühise kalanduspoliitika hea valitsemistava ja rakenduskava tõhus rakendamine.

Artikkel 20

Rakenduskava sisu

1. Rakenduskava hõlmab järgmist:
 - a) abikõlblike poliitikavaldkondade olukorra sünteesi, milles tuuakse välja tugevad ja nõrgad küljed;
 - b) valitud prioriteetsete suundade kirjeldust ja põhjendust, võttes arvesse riikliku strateegilise kava vastavat osa ja artiklis 19 sätestatud juhtpõhimõtteid ning samuti artiklis 48 osutatud eelhindamise prognoosivat mõju;
 - c) konkreetseid eesmarke iga prioriteetse suuna kohta. Nimetatud eesmärgid peavad võimaluse korral olema kvantifitseeritud, kasutades piiratud arvu näitajaid ning võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet. Näitajad peavad võimaldama mõõta arengut võrreldes lähteolukorraga ning iga prioriteetse suuna kohta määratud konkreetse eesmärgi tõhusust;
 - d) prioriteetsete suundade rakendamiseks kavandatud põhi-meetmete lühikirjeldust;

e) teavet EAFRD, struktuurifondide ning vajaduse korral ühtekuuluvusfondi meetmete vastastikuse täiendavuse kohta;

IV JAOTIS

PRIORITEETSED SUUNAD

f) rahastamiskava, mis sisaldab kaht tabelit, milles mõlemas on vajaduse korral eraldi välja toodud lähenemiseesmärgi ja mitelähenemiseesmärgi jaoks määratud assigneeringud:

I PEATÜKK

Prioriteetne suund 1: ühenduse kalalaevastiku kohandamise meetmed

i) tabel, milles on EKFi panuseks kavandatud rahaeraldise kogusumma jaotus aastate kaupa;

Artikkel 21

Reguleerimisala

ii) tabel, milles on määratletud ühenduse panuseks ja riiklikuks abiks kavandatud rahaeraldised nii kogu programmitöö perioodi kui ka iga prioriteetse suuna kohta eraldi, EKFi panuse määr iga prioriteetse suuna rahastamisel ja tehnilisele abile eraldatud summad;

EKFi antav toetus ühenduse kalalaevastiku kohandamise eesmärgil puudutab

g) rakenduskavade rakendussätted, sealhulgas:

a) riigiabi kalalaevaomanikele ja kaluritele, keda mõjutavad püügikoormuse kohandamise kavad, kui need on osa

i) artiklis 58 sätestatud üksuste määramine liikmesriigi poolt;

i) määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 5 nimetatud taastamiskavadest;

ii) hindamis- ja seiresüsteemide kirjeldus, samuti artiklis 63 sätestatud seirekomisjoni koosseis;

ii) määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklites 7 ja 8 nimetatud erakorralistest meetmetest;

iii) teave pädeva asutuse kohta, kes võtab vastu komisjoniilt laekuvaid makseid, ning organi või organite kohta, kes vastutavad toetusesaajatele maksete tegemise eest;

iii) ühenduse ja kolmanda riigi vahelise kalanduslepingu uuendamata jätmisest või rahvusvahelise kokkuleppe või mõne muu lepingu põhjustatud kalapüügi võimuste olulisest vähenemisest;

iv) finantsvoogude kasutuselevõtu- ja kasutamismenetluste määratlemine nende läbipaistvuse tagamiseks;

iv) määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 6 nimetatud majandamiskavadest;

v) elemendid, mille eesmärk on tagada artiklis 51 osutatud rakenduskavaga seotud teavitamine ja avalikustamine;

v) määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklites 9 ja 10 nimetatud meetmetest;

vi) ülevaade komisjoni ja liikmesriigi vahel kokku lepitud elektroonilise andmevahetuse korrast, mis vastaks käesoleva määrusega kehtestatud maksete, seire ja hindamise nõuetele;

vi) riiklikest tegevuse lõpetamise kavadest, mis on osa määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühenduse kalalaevastiku tootmisvõimsuse kohandamise kohta) artiklites 11–16 kehtestatud kohustustest;

h) teave artikli 8 kohaldamise kohta.

b) riigiabi kalapüügitegevuse ajutiseks peatamiseks vastavalt artikli 24 lõike 1 punktile vii;

2. Iga IV jaotises sätestatud prioriteetse suuna kohta peab liikmesriik oma rakenduskavas kindlaks määrama selle elluviimise tingimused ja menetlused. Eriti selgelt tuleb kavas välja tuua iga kavandatud prioriteetse suuna eesmärk.

c) investeeringuid, mida tehakse kalalaevade pardal ning selektiivsus kooskõlas artikliga 25;

d) riigiabi väikesemahulise rannapüügiga tegelevatele kaluritele artikli 26 kohaselt;

- e) sotsiaalmajanduslikke hüvitisi ühenduse kalalaevastiku haldamiseks kooskõlas artikliga 27;
- f) riigiabi päästmis- ja ümberkorraldamiskava raames kooskõlas raskustes olevate ettevõtete päästmiseks ja ümberkorraldamiseks ette nähtud riigiabi käsitlevate ühenduse suunistega ⁽¹⁾.

- c) nende kasutuselevõtmine tehislise karide loomise eesmärgil. Liikmesriigid tagavad, et eelnevalt tehakse keskkonna mõju hinnang ning et selliste toimingutega toetatakse artikli 38 lõike 2 punktis a osutatud eesmärke.

Kalalaeva omanikule kalapüügi alalise lõpetamise eest makstav riigiabi vastab laeva püügivõimsusele ja vajaduse korral sellega seotud kalalaeva tunnistusele.

Artikkel 22

Püügikoormuse kohandamise kavade sisu

1. Iga liikmesriik sätestab oma riiklikus strateegilises kavas püügikoormuse kohandamise poliitika eesmärgiga täita määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 11 lõikes 1 sätestatud kohustusi. Selle prioriteediks on artikli 21 punkti a alapunktis i nimetatud toimingute rahastamine.

2. Püügikoormuse kohandamise kavad võivad sisaldada kõiki käesolevas peatükis esitatud olulisi meetmeid.

3. Artikli 21 punkti a alapunktides i, ii ja iv sätestatud juhtudel võtavad liikmesriigid püügikoormuse kohandamise kavade vastu kuue kuu jooksul pärast nõukogu või komisjoni otsuse kuupäeva.

Artikli 21 punkti a alapunktis iii sätestatud juhtudel võtavad liikmesriigid asjaomaste kalurite ja laevade püügikoormuse kohandamise kavade vastu kuue kuu jooksul pärast komisjoni teadet.

4. Liikmesriigid teevad igal aastal artiklis 67 osutatud rakendamise aastaaruannetes teatavaks oma püügikoormuse kavade rakendamise tulemused. Tulemuste mõõtmiseks kasutatakse rakenduskavades määratletud asjakohaseid näitajaid.

2. Kalalaevade püügitegevuse alaline lõpetamine kavandatakse riiklike tegevuse lõpetamise kavadena, mis kehtivad maksimaalselt kaks aastat alates nende jõustumisest.

3. Püügikoormuse kohandamise kavade rakendamise hõlbustamiseks võivad liikmesriigid korraldada avalikke pakkumismenetlusi või konkursse.

Liikmesriigid võivad ka kindlaks määrata avaliku abi taseme, arvestades parimat kulude/efektiivsuse suhet objektiivse kriteeriumi alusel, milleks võib olla näiteks

- a) kalalaeva hind riiklikul turul või selle kindlustusväärtus;
- b) kalalaeva käive;
- c) kalalaeva vanus ja tonnaaz või mootori võimsus, väljendatud vastavalt GT-des või kW-des.

Artikkel 24

Riigiabi kalapüügi ajutiseks peatamiseks

1. EKF aitab rahastada kalalaevade kalapüügi alalist lõpetamist, kui nimetatud lõpetamine on osa artikli 21 punktis a nimetatud püügikoormuse kohandamise kavast. Kalalaevade püügitegevuse võib alaliselt lõpetada ainult järgmiste meetmete abil:

- a) kalalaeva vanametalliks lammutamine;
- b) nende kasutuselevõtmine liikmesriigi lipu all ja ühenduses registreerituna tegevusteks väljaspool kalanduse valdkonda;

1. Püügikoormuse kohandamise kavade raames võib EKF ajavahemikul 2007–2013 osaleda kaluritele ja kalalaevade omanikele suunatud kalapüügi ajutise peatamise abimeetmete rahastamises maksimaalselt

- i) 12 kuud, mida võib pikendada kuni 12 kuu võrra artikli 21 punkti a alapunktis i nimetatud püügikoormuse kohandamise kavade raames;
- ii) kolm kuud määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 8 nimetatud liikmesriigi erakorraliste meetmete võtmisel artikli 21 punkti a alapunktis ii nimetatud püügikoormuse kohandamise kavade raames;

⁽¹⁾ ELT C 244, 1.10.2004, lk 2.

- iii) kuus kuud määruse (EÜ) nr 2371/2002 artiklis 7 nimetatud komisjoni erakorraliste meetmete võtmisel artikli 21 punkti a alapunktis ii nimetatud püügikoormuse kohandamise kavade raames;
- iv) kuus kuud, mida võib pikendada kuue kuu võrra artikli 21 punkti a alapunktis iii nimetatud püügikoormuse kohandamise kavade raames;
- v) kaheksa kuud artikli 21 punkti a alapunktis iv nimetatud püügikoormuse kohandamise kavade raames ning riiklikul tasandil vastu võetud ühenduse kalavarude säilitamise meetmete raames, ning juhtudel, mil nimetatud kavades sätestatakse püügikoormuse järk-järguline vähendamine;
- vi) kolm kuud artikli 21 punktis f nimetatud päästmis- ja ümberkorraldamiskavade raames mootorite väljavahetamise perioodil;
- vii) kuus kuud loodusõnnetuse, liikmesriigi poolt rahva tervise huvides otsustatud kalapüügi lõpetamise või mõne muu ootamatu sündmuse puhul, mis ei tulene ühenduse kalavarude säilitamise meetmetest.

2. Ühele liikmesriigile makstav EKFi rahaline toetus seoses lõike 1 punktides i kuni vi nimetatud meetmetega kogu ajavahemikuks 2007 kuni 2013 ei tohi ületada suuremat järgmisest kahest summast: üks miljon eurot või 6 % asjaomase liikmesriigi kalandussektorile ette nähtud ühenduse rahalisest abist.

Neid piirmäärasid võib siiski ületada kooskõlas artikli 101 lõikes 3 osutatud menetlusega.

3. Eraldiste või maksete tegemisel vastavalt käesolevale määrusele ei võeta arvesse kalapüügi pidevat hooajalist peatamist.

Artikkel 25

Kalalaevade pardal tehtavad investeeringud ja selektiivsus

1. EKF võib osaleda varustuse rahastamisel ja vähemalt viie aasta vanuste kalalaevade uuendamisel ainult käesolevas artiklis sätestatud tingimustel ning vastavalt määruse (EÜ) nr 2371/2002 III peatüki sätetele.

2. Sellised investeeringud võivad hõlmata laeva pardal ohutuse, töötingimuste, hügieeni, toote kvaliteedi parandamist, energiakasutuse tõhustamist ning selektiivsuse parandamist tingimusel, et nad ei suurenda laeva kalapüügivõimet.

Abi ei anta kalalaevade ehitamiseks ega kalatrummi suurendamiseks.

3. EKF võib osaleda laeva ühe mootori väljavahetamise rahastamisel järgmistel tingimustel:

- a) artikli 26 lõikes 1 määratletud laevade uue mootori võimsus on sama mis vanal või väiksem;
- b) laevadel, mille üldpikkus on kuni 24 meetrit ning mida ei ole nimetatud punktis a, on uue mootori võimsus vähemalt 20 % väiksem vana mootori võimsusest;
- c) traaleritel, mille üldpikkus on üle 24 meetri, on uue mootori võimsus vähemalt 20 % väiksem vana mootori võimsusest, ja selle suhtes kohaldatakse artikli 21 punktis f viidatud päästmis- ja ümberkorraldamiskava ning alus hakkab kasutama kütusesäästlikumat püügimeetodit.

4. Lõike 3 punktides b ja c nimetatud mootorivõimsuse vähendamine võib olla saavutatud laevade rühma mootorivõimsuse vähendamisega kõnealuse lõike punktides b ja c nimetatud iga laevakategooria kohta.

5. Tingimused lõikes 4 sätestatud toimingute rakendamiseks võib kehtestada vastavalt artikli 101 lõikes 3 osutatud menetlusele.

6. EKF võib osaleda varustusega varustamise ja uuendamistööde rahastamisel, kui need

- a) võimaldavad hoida pardal saaki, mille vette tagasi laskmine pole enam lubatud;
- b) on osaks uute tehniliste meetmete ettevalmistamise või testimise projektist komisjoni või nõukogu määratud piiratud ajaks;
- c) on eesmärgiga vähendada kalapüügi mõju mittekabanduslikele liikidele;
- d) vähendavad kalapüügi mõju ökosüsteemidele ja merepõhjale;
- e) on püügivahendite ja saagi kaitsmiseks rõövloomade eest, sealhulgas püügivahendite osade materjali muutmise, tingimusel et see ei suurenda püügikoormust ega vähenda kalapüügivahendite selektiivsust ning et on võetud kõik asjakohased meetmed rõövloomade füüsilise ohustamise vältimiseks.

7. EKF võib osaleda kalapüügivahendite selektiivsuse saavutamiseks tehtavate investeeringute rahastamisel, mis hõlmab kalapüügivahendite väljavahetamist kuni kahel korral kogu ajavahemikul 2007–2013, tingimusel et

a) artikli 21 punkti a alapunktis i nimetatud püügikoormuse kohandamise kavaga hõlmatud kalalaev muudab kalapüügi-meetodit ja läheb ühelt püügiliigilt üle teisele, mille varud on püügiks piisavad,

või

b) uued kalapüügivahendid on selektiivsemad ja vastavad selliste tunnustatud keskkonnakriteeriumidele ja tavadele, mis ulatuvad kaugemale praegustest ühenduse õigusega reguleeritavatest kohustustest.

8. EKF võib osaleda kalapüügivahendite esimese vahetamise rahastamisel

a) eesmärgiga tagada vastavus uutele ühenduse õiguse selektiivsuse tehnilistele nõuetele. Abi võib anda kuupäevani, mil sellised nõuded saavad kohustuslikuks, või erandkorras lühikeseks ajaks pärast kuupäeva, mis määratakse kindlaks ühenduse asjakohases õigusaktis;

b) eesmärgiga vähendada kalapüügi mõju mittekaubanduslikele liikidele.

Artikkel 26

Väikesemahuline rannapüük

1. Käesolevas artiklis tähendab "väikesemahuline rannapüük" kalapüüki kalalaevadega, mille üldpikkus on alla 12 meetri ja mis ei kasuta komisjoni 30. detsembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 26/2004 (ühenduse kalalaevade registri kohta) ⁽¹⁾ I lisa 3. tabelis loetletud veetavaid püügivahendeid.

2. Kui EKF artikli 25 kohaselt finantseerib väikesemahulise rannapüügi meetmeid, tuleb II lisas oleva tabeli 2. rühmas näidatud eraisikute finantspanuse määra vähendada 20 protsendipunkti võrra.

3. EKF võib osaleda artiklis 27 sätestatud sotsiaalmajanduslike meetmete rahastamisel, toetades väikesemahulist rannapüüki.

4. EKF võib osaleda väikesemahulise rannapüügiga tegelevatele kaluritele ja kalalaevade omanikele lisatasude maksmisel, et

a) parandada teatud kalapüügipiirkondade majandamist ja neile juurdepääsemise tingimuste kontrollimist;

b) innustada kalandustoodete tootmis-, töötlemis- ja müügi-ahela korraldamist;

c) innustada vabatahtlike sammude astumist püügikoormuse vähendamiseks kalavarude säilitamise eesmärgil;

d) innustada püügikoormust mittesuurendavate tehnoloogiliste uuenduste kasutamist (selektiivsemad püügitehnikad, mis ulatuvad kaugemale olemasolevatest ühenduse õiguse regulatiivsetest nõuetest, või uuendused, mis kaitsevad püügivahendeid ja saaki röövloomade eest);

e) parandada kutseoskusi ja ohutusalast koolitust.

Artikkel 27

Sotsiaal-majanduslik hüvitis ühenduse kalalaevastiku korraldamise eest

1. EKF võib osaleda sotsiaal-majanduslike meetmete rahastamisel, mida liikmesriigid soovivad kalapüügi arengust mõjutatud kaluritele ja mis hõlmavad järgmist:

a) tegevuste mitmekesistamist, et luua rohkem töökohti kaluritele;

b) kutseoskuste täiendamist, eelkõige noorte kalurite seas;

c) ümberõppeskeeme merekalanduse valdkonnast väljapoole jääva elukutse omandamiseks;

d) varajast lahkumist kalandussektorist, kaasa arvatud ennetähtaegne pensionile jäämine;

e) ühekordset hüvitist kaluritele, kes on töötanud laeva pardal kalurina vähemalt kaksteist kuud, tingimusel et selle kalalaeva, millel toetusesaajad töötasid, suhtes on kohaldatud artikli 23 tähenduses kalapüügi püsivat lõpetamist. See hüvitis makstakse tagasi põhimõttel *pro rata temporis*, kui hüvitis-saajad hakkavad taas kaluritena töötama vähem kui ühe aasta jooksul pärast hüvitise saamist.

⁽¹⁾ ELT L 5, 9.1.2004, lk 25.

2. EKF võib panustada individuaalsetesse hüvitistesse alla 40 aasta vanustele kaluritele, kes suudavad tõendada, et nad on töötanud kalurina vähemalt viis aastat või et neil on samaväärne erialane koolitus, ning kes saavad osalisse või täielikku omandisse esimest korda kuni 24 m pikkuse ja 5–30 aastat vana kala-laeva, mis on seadmestatud kalapüügiks merel.

3. Hüvitis ei ületa 15 % omandi üleminekul seotud kuludest ega tohi olla suurem kui 50 000 EUR.

4. Lõike 1 punktis e ja lõikes 2 sätestatud tingimusi võib muuta kooskõlas artikli 101 lõikes 3 nimetatud menetlusega.

II PEATÜKK

Prioriteetne suund 2: vesiviljelus, sisevete kalandus, kalapüügi- ja vesiviljelustoodete töötlemine ja turustus

Artikkel 28

Vesiviljelustootmisse sekkumise ulatus

1. Vesiviljelustootmise toetust võib anda järgmiste meetmete jaoks:

- a) meetmed tootlikuks investeerimiseks vesiviljelusse;
- b) veekeskkonna meetmed;
- c) rahvatervise kaitseks võetavad meetmed;
- d) loomade tervise kaitseks võetavad meetmed.

2. Ettevõtte omandiõiguse üleminekuks ei ole õigust saada ühenduse abi.

3. Lõike 1 alusel antavat toetust võib kasutada elukestvaks õppeks.

4. Artiklites 29, 31 ja 32 sätestatud toimingute puhul, mille eesmärk on tagada keskkonna, inimeste või loomade tervise, hügieeni või loomade heaolu vastavus ühenduse õiguse alusel rakendatud standarditele, võib abi anda kuupäevani, mil standardid saavad ettevõtjate jaoks kohustuslikuks.

5. Liikmesriigid tagavad asjakohased mehhanismid kahjustava mõju, eelkõige tootmismahu ületamise või kalavarude säilitamise poliitikale ebasoodsa mõju ärahoidmiseks.

6. Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ (teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta) ⁽¹⁾ II lisas ette nähtud toimingutele antakse abi ainult siis, kui on esitatud nimetatud direktiivi IV lisas ette nähtud teave.

Artikkel 29

Meetmed tootlikuks investeerimiseks vesiviljelusse

1. EKF võib toetada investeringuid, mida tehakse tootmisrajatiste püstitamiseks, laiendamiseks, seadmestamiseks ja uuendamiseks, pidades esmajoones silmas töötingimuste, hügieeni, inimeste ja loomade tervise ja tootekvaliteedi parandamist, negatiivsete keskkonnamõjude vähendamist või positiivsete keskkonnamõjude suurendamist. Investeringud peavad toetama üht või mitut järgnevatest eesmärkidest:

- a) uute liikidega mitmekesistamine ja heade turuväljavaadete liikide tootmine;
- b) vesiviljeluse meetodite rakendamine, mis vesiviljelussektori tavapraktikaga võrreldes oluliselt vähendavad negatiivset või parandavad positiivset keskkonnale avaldatavat mõju;
- c) majandusliku ja sotsiaalse terviku ning keskkonna säilitamiseks ja arendamiseks oluliste traditsiooniliste vesiviljelusetegevuste toetamine;
- d) sellise varustuse ostmise toetamine, millega kaitstakse kasvandusi röövloomade eest;
- e) vesiviljelussektori töötajate töö- ja ohutustingimuste parandamine.

2. Investeerimisabi on mõeldud üksnes

- a) mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtjatele

ja

- b) artikli 3 punktiga f hõlmamata ettevõtjatele, kellel on vähem kui 750 töötajat või kelle käive on väiksem kui 200 miljonit eurot.

⁽¹⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

3. Erandina lõikest 2 võib abi anda kõikidele ettevõtetele ühenduse äärepoolsemates piirkondades ja Kreeka saartel.

4. Liikmesriigid tagavad, et prioriteetsed on mikro- ja väikeettevõtjad.

Artikkel 30

Veekeskonna meetmed

1. EKF võib toetada keskkonda kaitsvate ja parandavate ning loodust säilitada aitavate vesiviljeluse tootmismeetodite kasutamist.

2. Toetus aitab edendada järgmist:

a) vesiviljeluse vorme, sealhulgas keskkonnakaitset ja parandamist, loodusressurse, geneetilist mitmekesisust ning maastiku ja vesiviljelusvööndi traditsiooniliste tunnusoonte majandamist;

b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 761/2001 (organisatsioonide vabatahtliku osalemise võimaldamise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS))⁽¹⁾ kehtestatud ühenduse keskkonnajuhtimis- ja auditeerimissüsteemis osalemist;

c) mahevesiviljelust nõukogu 24. juuni 1991. aasta määruse (EMÜ) nr 2092/91 (põllumajandustoodete mahepõllundus- tootmise ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavate märgiste kohta)⁽²⁾ tähenduses;

d) säästvat vesiviljelust, mis on kooskõlas vastavalt nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivile 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta)⁽³⁾ määratud Natura 2000 piirkondadest tulenevate eriliste keskkonnalaste kitsendustega.

3. Käesolevale artiklile vastavate hüvitiste saamiseks peavad hüvitiste saajad võtma endale kohustuse järgida vähemalt viie aasta jooksul tavapärastest vesiviljeluse headest tavadest kõrgemaid veekeskonna nõudeid. Lõike 2 punktis a sätestatud toetuse saamiseks tuleb selliste kohustuste täitmisest saadav kasu keskkonnale tõendada mõju eelhindamisega, mille viivad läbi liikmesriigi määratud pädevad organid.

⁽¹⁾ EÜT L 114, 24.4.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 196/2006 (ELT L 32, 4.2.2006, lk 4).

⁽²⁾ EÜT L 198, 22.7.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 780/2006 (ELT L 137, 25.5.2006, lk 9).

⁽³⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

4. Liikmesriigid arvutavad hüvitiste summad ühe või mitme järgmise kriteeriumi alusel:

a) sissetulekute vähenemine;

b) lisakulud, mis võivad tekkida veekeskonna meetmete kohaldamisest;

c) vajadus toetada rahaliselt projekti elluviimist;

d) Natura 2000 piirkondades või nende lähedal asuvate üksustega seotud konkreetset ebasoodsad asjaolud või investeerimiskulud.

5. Ühekordne hüvitis määratakse

a) lõike 2 punkti a alusel ettevõtjale, kellele kohaldatakse veekeskonna alaseid kohustusi, pindalale kohaldatava maksimumkoguse põhjal hektari kohta;

b) lõike 2 punkti c alusel maksimaalselt kahe aasta jooksul alates kuupäevast, mil ettevõtja läks üle orgaanilisele tootmisele;

c) lõike 2 punkti d alusel Natura 2000 piirkonna loomise otsuse kuupäeva järgselt maksimaalselt kahe aasta jooksul ja ainult neile vesiviljelusüksustele, mis olid olemas enne seda otsust.

Artikkel 31

Rahvatervise toetuseks võetavad meetmed

EKF võib panustada hüvitise maksmisesse molluskite kasvatajatele nende kasvatatud molluskite kogumise ajutise peatamise eest. Rahvatervise kaitseks võidakse hüvitisi maksta ka siis, kui toksiini tootva planktoni vohamisest või biotoksiini sisaldava planktoni esinemisest tingitud molluskite saastumise tõttu nende kogumine peatatakse

— rohkem kui neljaks järjestikuseks kuuks

või

— kui kogumise peatamisest tekkinud kahju on suurem kui 35 % asjaomase ettevõtte kolme eelneva aasta käibe põhjal arvutatud keskmisest käibest.

Hüvitisi võib anda mitte rohkem kui kaheteistkümne kuu eest kogu programmitöö perioodi jooksul.

Artikkel 32

Loomade tervise kaitseks võetavad meetmed

EKF võib toetada vesiviljeluse haiguste kontrollimise ja hävitamise rahastamist nõukogu 26. juuni 1990. aasta otsuse 90/424/EMÜ (kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas) ⁽¹⁾ tingimuste kohaselt.

Artikkel 33

Kalapüük sisevetel

1. Käesolevas artiklis tähendab "kalapüük sisevetel" kutselist kalapüüki, mille puhul kasutatakse ainult liikmesriigi sisevetel tegutsevaid laevu või muid kalapüügiks jääl kasutatavaid vahendeid.

2. Toetus kalapüügile sisevetel võib hõlmata investeeringuid sisevete kalapüügi rajatiste püstitamiseks, laiendamiseks, seadestamiseks ja uuendamiseks eesmärgiga parandada ohutust, töötavimusi, hügieeni ja tootekvaliteeti, inimeste ja loomade tervist või vähendada negatiivset või avaldada soodsat mõju keskkonnale.

Investeeringuid, mida tehakse laeva pardal, võib toetada kooskõlas vastavate artikli 25 sätetega.

3. EKF võib toetada sisevete kalalaevade sihtotstarbe muutmist kasutamiseks väljaspool kalandust. Pädevad riiklikud asutused võtavad asjakohased meetmed tagamaks, et EKFi käesoleva lõike kohaselt abi saavaid laevasid ei hakata taas kasutama kalapüügiks.

4. Kui ühenduste õigusaktis on ette nähtud sisevetes esinevate liikide taastamise meetmed, võib EKF anda toetust ajutise peatamise meetmete finantseerimiseks kaluritele ja kalalaevade omanikele, kes tegutsevad üksnes sisevetes. Toetust saab asjassepuutuval laevale anda maksimaalselt 12 kuu kestel kogu programmitöö ajal.

5. Ettevõtte omandiõiguse üleminekuks ei ole õigust saada ühenduse abi.

6. Ilma et see piiraks lõigete 3 ja 4 sätteid, ei ole kalapüügi alaline või ajutine peatamine ning sisevete laevade ehitamine abikõlblik.

7. Abikõlblikeks ei loeta investeeringuid, mis tõenäoliselt kahjustavad tasakaalu kalalaevastiku suuruse ja vastavate olemasolevate kalavarude vahel.

8. Korraldusasutus võtab kõik vajalikud meetmed tagamaks, et käesoleva artikli kohaselt EKFi rahalist abi saavad laevad jätkavad tegevust ainult sisevetel.

Artikkel 34

Investeeringud töötlemise ja turustamisse

1. EKF võib toetada investeeringuid, mis on seotud töötlemise ning kalapüügi- ja vesiviljelusetoote turustamisega.

2. Ettevõtte omandiõiguse üleminekuks ei ole õigust saada ühenduse abi.

3. EKF võib samuti toetada elukestvat õpet.

4. Investeeringud ei ole abikõblikud, kui need on seotud kalapüügi- ja vesiviljelusetoodega, mida kavatakse kasutada ja töödelda mingil muul otstarbel kui inimeste toiduks, välja arvatud investeeringud, mida tehakse ainult kalapüügi- ja vesiviljelusetoote jäätmete käitlemiseks, töötlemiseks ja turustamiseks.

5. Kui meetmeid on kasutatud selleks, et tagada vastavus keskkonna, inimeste või loomade tervise, hügieeni või loomade heaolu ühenduse õiguse alusel rakendatud standarditele, võib abi anda ajani, millal standardid muutuvad ettevõtjate suhtes kohustuslikuks.

Artikkel 35

Töötlemise ja turustamise abikõblikud meetmed

1. EKF võib toetada ettevõtete ehitamist, laiendamist, varustamist ja ajakohastamist, samas keskendudes eelkõige ühe või mitme järgmise eesmärgi saavutamisele:

- a) töötavimuste parandamine;
- b) rahvatervise ja hügieenitingimuste või tootekvaliteedi parandamine ja seire;
- c) kvaliteetsete toodete tootmine nišiturgudele;
- d) negatiivsete keskkonnamõjude vähendamine;

⁽¹⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19. Otsust on viimati muudetud otsusega 2006/53/EÜ (ELT L 29, 2.2.2006, lk 37).

- e) vähekasutatud liikide, kõrvaltoodete ja jäätmete kasutamise edendamine;
- f) uute toodete tootmine või turustamine, uute tehnoloogiate kohaldamine või uuenduslike tootmismeetodite arendamine;
- g) põhiliselt kohalikult lossitud saagist valmistatud toodete ja vesiviljelustoodete turustamine.

2. Investeeringute üldine eesmärk on edendada püsivat tööhõivet kalandussektoris.

3. Investeeringuabi on mõeldud üksnes

- a) mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtjatele

ning

- b) artikli 3 punktiga f hõlmamata ettevõtjatele, kellel on vähem kui 750 töötajat või kelle käive on väiksem kui 200 miljonit eurot.

4. Erandina lõikest 3 võib abi anda kõikidele ettevõtjatele ühenduse äärepoolsemates piirkondades ja Kreeka saartel.

5. Liikmesriigid tagavad, et prioriteetsed on mikro- ja väikeettevõtjad.

6. Ühenduse abi ei anta jaekaubandusega seotud investeeringutele.

III PEATÜKK

Prioriteetne suund 3: ühist huvi pakkuvad meetmed

Artikkel 36

Sekkumise ulatus

1. EKF võib toetada ühist huvi pakkuvaid meetmeid, mille ulatus on eraettevõtjate tavapärase meetmete ulatusest suurem ning mis aitavad saavutada ühise kalanduspoliitika eesmärke.

2. Nimetatud meetmed võivad hõlmata järgmist:

- a) ühistegevused;
- b) veeloomastiku ja -taimestiku kaitse ja arendamine;
- c) kalasadamad, lossimiskohad ja varjualused;
- d) uute turgude arendamine ja reklaamikampaaniad;

- e) katseprojektid;

- f) kalalaevade ümberehitamine nende sihtotstarbe muutmiseks.

Artikkel 37

Ühistegevused

EKF võib toetada ühist huvi pakkuvaid meetmeid, mida rakendatakse tegutsejate endi, tootjate nimel tegutsevate organisatsioonide või muude liikmesriigi poolt tunnustatud organisatsioonide aktiivsel toetusel ja mille eesmärgid on eelkõige järgmised:

- a) toetada säästvalt varude majandamist või säilitamist;
- b) edendada selektiivseid kalapüügitehnikaid või -vahendeid ja kaaspüügi vähendamist;
- c) eemaldada merepõhjust kaotatud püügivahendid, et takistada püüki kaotatud või hüljatud püügivahendi poolt;
- d) parandada töötingimusi ja ohutust;
- e) toetada kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turgude läbipaistvust, sealhulgas jälgitavust;
- f) parandada kvaliteeti ja toidu ohutust;
- g) arendada, ümber struktureerida või parandada vesiviljeluse piirkondi;
- h) teha investeeringuid, mis on seotud tootmis-, töötlemis- või müügivarustuse või infrastruktuuriga, sealhulgas jäätmekäitluse tarbeks;
- i) parandada erialaoskusi või arendada uusi koolitusmeetodeid ja -vahendeid;
- j) edendada partnerlust teadlaste ja kalandussektoris tegutsevate vahel;
- k) teha koostööd ning vahetada kogemusi ja parimaid tavasid selliste organisatsioonide, kes edendavad meeste ja naiste võrdseid võimalusi, ning muude sidusrühmade vahel;
- l) toetada artikli 26 lõikes 4 väikesemahulisele rannapüügile sätestatud eesmärke;

- m) parandada kalapüügipiirkondade majandamist ja neile juurdepääsu kontrollimist, eelkõige koostades selleks riiklike pädevate asutuste poolt heaks kiidetud kohalikud majandamiskavad;
- n) luua nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määruses (EÜ) nr 104/2000 (kalandus- ja akvakultuuritooteturu ühise korralduse kohta) ⁽¹⁾ tunnustatud tootjaorganisatsioone, neid ümber korraldada ja rakendada nende kvaliteedi parandamise kavasad;
- o) viia läbi tasuvusuuringuid seoses partnerluste edendamise ja kolmandate riikidega kalandussektoris.

Punktis n osutatud abi antakse maksimaalselt kolme aasta jooksul alates tunnustamise päevast või tootjaorganisatsiooni ümberkorraldamise kohta tehtud otsuse kuupäevast ning abi väheneb järk-järgult selle kolme aasta jooksul.

Artikkel 38

Veeloomastiku ja -taimestiku kaitseks ja arendamiseks kavandatud meetmed

1. EKF võib toetada ühist huvi pakkuvaid meetmeid, mis on kavandatud veeloomastiku ja -taimestiku kaitseks ja arendamiseks ning mis samas parandavad veekeskkonda.
2. Need meetmed on seotud järgmisega:
 - a) püsivate või teisaldatavate rajatiste ehitamise või paigaldamisega veeloomastiku ja -taimestiku kaitsmiseks ja arendamiseks
 - või
 - b) sisemaa veeteede, seahulgas kudemiskohtade ja rändeliikide rändeteede taastamisega
 - või
 - c) kui need otseselt hõlmavad kalandussektorit, siis keskkonna kaitse ja parandamisega Natura 2000 raames, välja arvatud tegevuskulude osas.

Otsesest taasisustamist ei toetata, välja arvatud juhul, kui see on ühenduse õigusaktiga otseselt ette nähtud kaitsemeede.

3. Meetmeid peavad rakendama avaliku sektori või avaliku sektori osalusega organid, tunnustatud kaubandusorganisatsioonid või muud selleks eesmärgiks liikmesriigi poolt nimetatud organid.

⁽¹⁾ EÜT L 17, 21.1.2000, lk 22. Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

Artikkel 39

Kalasadamad, lossimiskohad ja varjualused

1. EKF võib toetada investeeringuid, mis on tehtud olemasolevates avalikes või eraõiguslikes kalasadamates sadamat kasutavate kalurite ja vesiviljelustootjate huvides eesmärgiga parandada pakutavaid teenuseid.

EKF võib samuti toetada investeeringuid, mis on tehtud lossimiskohtade ümberstruktureerimiseks ja rannakalurite poolt kalade lossimise tingimuste parandamiseks pädevate riiklike asutuste määratud olemasolevates lossimispaikades.

2. Investeeringud peavad eelkõige olema seotud järgmisega:
 - a) kalapüügi- ja vesiviljelustoodete lossimise, töötlemise, sadamates ladustamise ja enampakkumise teel müümise tingimuste parandamisega;
 - b) kütuse, jää, vee ja elektriga varustamisega;
 - c) kalalaevade hooldus- ja remondiseadmetega;
 - d) kaide ehitamise, uuendamise ja laiendamisega, mis parandab ohutust lossimisel või laadimisel;
 - e) kalapüügitegevuse elektroonilise haldusega;
 - f) töötingimuste ja ohutuse parandamisega;
 - g) jäätmete ladustamise ja töötlemisega;
 - h) meetmetega vette tagasi laskmise vähendamiseks.

3. Kalurite turvalisuse parandamiseks võib EKF toetada ka turvalisusega seotud investeeringuid kaluritele mõeldud väikeste varjualuste ehitamiseks või uuendamiseks.

Artikkel 40

Uute turgude arendamine ja reklaamikampaaniad

1. EKF võib toetada ühist huvi pakkuvaid meetmeid, mille eesmärk on kalapüügi- ja vesiviljelustoodete uute turgude arendamine või reklaamikampaaniate kvaliteedi ja väärtuse suurendamise poliitika rakendamine.

2. Meetmed ei tohi olla seotud kaubamärkidega ega viidata konkreetsetele riikidele või geograafilistele aladele, välja arvatud nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruses (EÜ) nr 510/2006 (põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta) ⁽¹⁾ sätestatud tingimustele vastavalt tunnustatud toodete puhul.

3. Tegevused on eelkõige seotud järgmisega:

- a) regionaalsete, riiklike või riikidevaheliste kalapüügi- ja vesiviljelustoodete müügiedenduskampaaniate läbiviimisega;
- b) ülejääkide või tavaliselt äravisatavate või kaubanduslikku huvi mittepakkuvate liikide turule tarnimisega;
- c) kalapüügi- ja vesiviljelustoodete kvaliteedipoliitika rakendamisega;
- d) keskkonda vähe mõjutavate püügimeetoditega saadud toodete edendamiseks;
- e) määruses (EÜ) nr 510/2006 sätestatud tingimustele vastavalt tunnustatud toodete edendamiseks;
- f) kvaliteedi tõendamiseks, sealhulgas keskkonnasõbralikke tootmismeetodeid kasutades püütud või toodetud toodete märgistamise ja sertifitseerimisega;
- g) kalapüügi- ja vesiviljelustoodete ning kalandussektori maine parandamise kampaaniatega;
- h) turu-uuringute korraldamisega.

Artikkel 41

Katseprojektid

1. EKF võib toetada uute tehniliste teadmiste omandamiseks ja levitamiseks kavandatud katseprojekte, sealhulgas selektiivseimate kalapüügitehnikate katseliseks kasutamiseks, mille viib läbi majandusettevõtja, tunnustatud kaubandusorganisatsioon või mõni muu liikmesriigi poolt selleks otstarbeks määratud pädev organ partnerluses teadus- või tehnikaasutusega.

2. Lõikes 1 sätestatud katseprojektide raames võib

- a) katsetada tootmisharu tegelikele tingimustele lähedastel tingimustel uuendusliku tehnoloogia tehnilist teostatavust või majanduslikku elujõulisust, et saada ja levitada katsetatava tehnoloogiaga seotud tehnilist ja majandusalast teavet;

b) võimaldada majandamiskavade ja püügikoormuse assigneeringute kavade katsetamist, mis hõlmab vajaduse korral kalapüügi keeluvööndite loomist bioloogiliste ja finantsalaste tulemuste hindamiseks ning eksperimentaalset taastasustamist;

c) arendada ja katsetada meetodeid püügivahendite selektiivsuse parandamiseks, kaaspüügi ja vette tagasi laskmise või keskkonnale, eelkõige merepõhjale, avalduva mõju vähendamiseks;

d) katsetada alternatiivseid kalamajanduse meetodeid.

Oluliste tulemuste saavutamiseks sisaldab katseprojekt alati piisavat teaduslikku järelkontrolli.

3. Lõike 1 kohaselt rahastatud katseprojektide kohta tuleb koostada avalikkusele kättesaadavad tehnilised aruanded.

Artikkel 42

Kalalaevade ümberehitamine nende sihtotstarbe muutmiseks

EKF võib toetada kalalaevade ümberehitamist nende kasutamiseks – liikmesriigi lipu all ja ühenduses registreerituna – koolituse või teadusliku uurimistöö eesmärgil kalandussektoris või muudeks tegevusteks väljaspool kalandussektorit. Neid toiminguid piiratakse ning lubatakse ellu viia ainult avaliku sektori või avaliku sektori osalusega organitel.

IV PEATÜKK

Prioriteetne suund 4: kalanduspiirkondade säästev areng

Artikkel 43

Abi ulatus

1. EKF võib anda ühenduse muid vahendeid täiendavat abi selliste kalanduspiirkondade säästvale arengule ja elukvaliteedi parandamisele, mis on abikõlblikud üldstrateegia osana, millega püütakse toetada ühise kalanduspoliitika eesmärkide elluviimist, võttes arvesse eelkõige sotsiaal-majanduslikku mõju.

2. Kalanduspiirkondade säästva arengu toetamiseks võetavate meetmete abil püütakse

- a) säilitada nende piirkondade majanduslik ja sotsiaalne jõukus ning lisada väärtust kalapüügi- ja vesiviljelustoodetele;

⁽¹⁾ ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.

- b) säilitada ja luua töökohti kalanduspiirkondades, toetades selleks kalandussektoris toimunud muudatuste tõttu sotsiaalmajanduslikesse raskustesse sattunud piirkondades pakutavate võimaluste mitmekesistamist või majanduslikku ja sotsiaalset ümberstruktureerimist;
- c) edendada rannakeskkonna kvaliteeti;
- d) edendada kalanduspiirkondade vahelist riiklikku ja riikidevahelist koostööd.
3. Abi andmiseks välja valitud kalanduspiirkond peab olema piiratud suurusega ja üldjuhul olema väiksem kui ühise statistiliste territoriaalüksuste liigituse NUTS 3. tasand Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1059/2003 (millega kehtestatakse (NUTS))⁽¹⁾ tähenduses. Piirkond peaks olema geograafiliselt, majanduslikult ja sotsiaalselt piisavalt ühtne.
4. Abi peaks olema suunatud eelkõige piirkondadele, kus on
- a) madal asustustihedus
- või
- b) kalapüügi vähenemine
- või
- c) väikesed kalandusega tegelevad kogukonnad.
5. Liikmesriik teatab komisjonile antud prioriteetse suuna alusel rahastamiseks valitud piirkonnad ja lisab nimetatud teabe järgmisesse aastaaruandesse, millele on osutatud artiklis 67.
- c) kalandussektori tegevuste mitmekesistamiseks kaluritele mitmesuguste töövõimaluste edendamise läbi, luues selleks täiendavaid töökohti väljaspool kalandussektorit;
- d) kalandustoodete lisandväärtuse suurendamiseks;
- e) väikesemahulise kalanduse ja turismiga seotud infrastruktuuri ja väikestele kalandusega tegelevatele kogukondadele kasulike teenuste toetamiseks;
- f) kalanduspiirkondade keskkonna kaitseks nimetatud alade atraktiivsuse säilitamiseks; suurte ja väikeste kalandusega tegelevate rannakülade taaslustamiseks ja arendamiseks ning loodus- ja arhitektuuripärandi kaitseks ja edendamiseks;
- g) loodus- või tööstuskatastroofidest kahjustatud kalandussektori tootmispotentsiaali taastamiseks;
- h) piirkondade- ja riikidevahelise koostöö edendamiseks kalanduspiirkondades tegutsevate rühmade vahel, eeskätt koostöövõrgustike ja parimate tavade vahetamise kaudu;
- i) kohaliku arengustrateegia ettevalmistamiseks ja rakendamiseks vajalike oskuste omandamiseks;
- j) rühmade jooksvate kulude katmiseks.
2. EKF võib samuti rahastada maksimaalselt kuni 15 % ulatuses asjakohase prioriteetse suuna meetmeid, näiteks kutseoskuste, töötajate kohanemisvõime ja töösaamise võimaluste edendamine ja parandamine, eelkõige naiste toetamiseks, tingimusel et antud meetmed moodustavad lahutamatu osa säästva arengu strateegiast ning on otseselt seotud lõikes 1 kirjeldatud meetmetega.

Artikkel 44

Abikõhlikud meetmed

1. Kalanduspiirkondade säästva arengu toetust antakse
- a) konkurentsivõime tugevdamiseks kalanduse vallas;
- b) majandustegevuse ümberstruktureerimiseks ja ümbersuunamiseks, eriti ökoturismi arendamiseks, kui nimetatud tegevused ei suurenda püügikoormust;
3. Lõike 1 alusel antud toetus võib sisaldada I, II ja III peatükis ette nähtud meetmeid, välja arvatud artiklites 23 ja 24 sätestatud meetmeid. Kui toetust antakse nimetatud meetmetele vastavatele toimingutele, kohaldatakse asjakohaseid tingimusi ja iga toimingu puhul toetuse andmise astmestikku vastavalt I, II ja III peatükis ning II lisas sätestatule.
4. Lõike 1 punktides b ja c ning lõikes 2 sätestatud toetuse saajad peaksid olema kalandussektori töötajad või isikud, kelle töö on seotud kalandussektoriga.

⁽¹⁾ ELT L 154, 21.6.2003, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1888/2005 (ELT L 309, 25.11.2005, lk 1).

5. Rühmade jooksvad kulud ei tohi üldreeglina ületada 10 % kalanduspiirkonnale ette nähtud kogueelarvest. Liikmesriigid võivad seda künnist erandina ületada üksikjuhtudel, eelkõige siis, kui rühma ei ole võimalik luua olemasolevate kogenenud organisatsioonide baasil.

6. Kui mõni meede, mis on abikõlblik käesoleva artikli kohaselt, on abikõlblik ka mõne teise ühenduse toetusvahendi raames, peab liikmesriik oma rakenduskava koostades selgelt määratlema, kas nimetatud meede hakkab saama toetust EKFi või mõnelt muult ühenduse toetusvahendilt.

Artikkel 45

Osalemine kalanduspiirkondade säästvas arengus

1. Kalanduspiirkondade säästvat arengut toetavaid meetmeid rakendab kindlaksmääratud territooriumil üksus või rühm, kes esindab avaliku ja erasektori partnereid erinevatest kohalikest sotsiaalmajanduslikest sektoritest (edaspidi "rühm") ning kellel on vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele adekvaatne haldus- ja finantssuutlikkus abi haldamiseks ja toimingute eduka sooritamise tagamiseks. Rühm peaks võimaluse korral toetuma olemasolevatele kogunud organisatsioonidele.

2. Rühm esitab ja viib ellu integreeritud kohaliku arengu strateegia, mis põhineb altpoolt tulevatel algatustel.

3. Territoorium, kus üks rühm oma meetmeid rakendab, peaks olema ühtne ning sellel peaks olema piisavad inim-, finants- ja majandusressursid elujõulise kohaliku arengu strateegia toetamiseks.

4. Rühm valib kohaliku arengu strateegia toimingud ja need peavad vastama artiklis 44 sätestatud meetmetele. Enamiku toimingutest peab sooritama erasektor.

5. Sõltuvalt institutsioonilise struktuuri konkreetsest iseloomust võivad kas liikmesriigid või piirkonnad toetada rühmi koostöövõrgustiku loomisel teabe levitamiseks ja eelkõige parimate tavade vahetamiseks.

V PEATÜKK

Prioriteetne suund 5: tehniline abi

Artikkel 46

Tehniline abi

1. Komisjoni algatusel ja/või nimel ning mitte rohkem kui 0,8 % ulatuses oma aastastest assigneeringutest võib EKFi rahastada käesoleva määruse rakendamiseks vajalikke ettevalmistus-, seire-, haldus- ja tehnilise toetuse, hindamis- ja auditimeetmeid.

Need meetmed võetakse kooskõlas määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artikli 53 lõikega 2 ning muude nimetatud määruse asjakohaste sätete ja rakenduseeskirjadega, mis on kohaldatavad Euroopa Liidu üldeelarve rakendamise antud vormile.

Kõnealused meetmed hõlmavad järgmist:

- a) hindamised, ekspertide aruanded, statistika ja uuringud, sealhulgas EKFi tegevust käsitlevad üldist laadi uuringud;
- b) EKFi meetmed, mis on suunatud artiklis 8 osutatud partneritele, EKFi abi saajatele ja avalikkusele, sealhulgas teavitamismeetmed;
- c) meetmed, mis hõlmavad teabe levitamist, võrgustikke, teadlikkuse tõstmist, koostöö edendamist ja kogemuste vahetamist ühenduse piires;
- d) juhtimiseks, seireks, kontrollimiseks ja hindamiseks kasutatavate arvutisüsteemide paigaldamine, kasutamine ja omavahel ühendamine;
- e) hindamismeetodite parandamine ja teabevahetus selle valdkonna tavade kohta;
- f) riikidevaheliste ja ühenduse võrgustike loomine kalanduspiirkondade säästvas arengus osalejate vahel eesmärgiga julgustada kogemuste ja parimate tavade vahetamist, ergutada ja rakendada piirkondade- ja riikidevahelist koostööd ning teabe levitamist.

2. Liikmesriigi algatusel võib EKFi rakenduskava raames rahastada tegevusi, mis on seotud rakenduskavadele antava abi ettevalmistamise, haldamise, seire, hindamise, avalikustamise, kontrollimise ja auditeerimisega ning samuti koostöövõrgustikega kuni 5 % ulatuses. Seda piirmäära võib ületada erandkorras ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel.

3. Liikmesriigi algatusel võib EKf rahastada ka rakenduskava raames tegevusi, mis on seotud selle liikmesriigi haldussuutlikkuse parandamisega, mille kõik piirkonnad on lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblikud.

4. Lõikes 1 sätestatud tehnilise abi liigid võetakse vastu kooskõlas artikli 101 lõikes 2 osutatud menetlusega.

V JAOTIS

ABI TÕHUSUS JA AVALIKUSTAMINE

I PEATÜKK

Rakenduskavade hindamine

Artikkel 47

Üldsätted

1. Rakenduskavade hindamiseks kasutatakse eel-, vahe- ja järelhindamist vastavalt artiklite 48, 49 ja 50 sätetele.

Hindamiste eesmärk on parandada EKfi abi ja rakenduskavade rakendamise kvaliteeti ja tõhusust. Neid hinnatakse ka selleks, et selgitada välja nende mõju seoses artiklis 19 sätestatud juhtpõhimõtete, riiklike strateegiliste kavade vastavate osade ja liikmesriikide konkreetsete probleemidega, arvestades sealjuures kalandussektori säästvat arengut ja keskkonnamõjusid.

2. EKfi abi tõhusust hinnatakse järgmiste kriteeriumide alusel:

a) EKfi üldmõju artiklis 4 sätestatud eesmärkidele;

b) rakenduskavasse koondatud prioriteetsete suundade mõju.

3. Lõike 1 esimeses lõigus sätestatud hindamine toimub vajadust mööda kas liikmesriigi või komisjoni vastutusel kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ning komisjoni ja liikmesriigi partnerluse alusel.

4. Liikmesriigid eraldavad hindamiste läbiviimiseks vajalikud inimressursid ja rahalised vahendid, korraldavad vajalike andmete loomise ja kogumise ning kasutavad seiresüsteemi kaudu saadud eri teabeliike.

5. Kohaldatavad hindamismeetodid ja standardid tuleb koostada kooskõlas artikli 101 lõikes 3 osutatud menetlusega.

6. Hindamise viivad läbi artiklis 58 osutatud asutustest sõltumatud hindajad. Tulemused avaldatakse vastavalt dokumentidele juurdepääsu käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) ⁽¹⁾ sätetele, kui hindamise eest vastutav asutus sellele selgesõnaliselt vastu ei ole.

7. Hindamist rahastatakse rakenduskava tehnilise abi eelarvest, kui selle läbiviimise eest vastutab liikmesriik, ja komisjoni tehnilise abi eelarvest, kui selle läbiviimise eest vastutab komisjon.

Artikkel 48

Eelhindamine

1. Eelhindamise eesmärk on tagada kooskõla artiklis 19 sätestatud juhtpõhimõtete, riiklike strateegiliste kavade vastava osa ja rakenduskavade vahel, samuti optimeerida rakenduskavade eelarvevahendite eraldamist ja parandada programmitöö kvaliteeti.

2. Liikmesriigid viivad eelhindamise läbi rakenduskava tasandil vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele ja kooskõlas artikli 47 lõikes 5 sätestatud menetluse kohaselt määratletavate hindamismeetodite ja standarditega.

3. Liikmesriigid esitavad eelhindamise hiljemalt rakenduskava esitamisel.

Artikkel 49

Vahehindamine

1. Vahehindamise ülesanne on kontrollida rakenduskava või selle osa tõhusust eesmärgiga seda kohandada, et aidata parandada abi kvaliteeti ja abi rakendamist.

2. Rakenduskava vahehindamine toimub proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ja sellise ajakava alusel, mis võimaldab saadud tulemusi arvesse võtta artiklis 16 osutatud strateegilise mõtlevahetuse läbiviimisel.

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

3. Vahehindamise korraldamise eest vastutavad liikmesriigid ja algatuse selleks teevad komisjoniga konsulteerides korraldusasutused vastavalt hindamismeetoditele ja standarditele, mis määratletakse artikli 47 lõikes 5 sätestatud menetluse kohaselt. Vahehindangud edastatakse rakenduskava seirekomisjonile ja komisjonile.

Artikkel 50

Järelhindamine

1. Järelhindamisega peaks kontrollitama vahendite kasutusulatust, rakenduskava tulemuslikkust ja tõhusust ning selle mõju seoses artiklis 4 kehtestatud üldiste eesmärkide ja artiklis 19 kehtestatud juhtpõhimõtetega. Järelhindamise käigus selgitatakse välja rakenduskava rakendamise edule või ebaedule kaasa aidanud tegurid, sealhulgas ka säästvuse seisukohalt, ning parim tava.

2. Järelhindamine toimub komisjoni algatusel ja vastutusel, konsulteerides liikmesriigi ja korraldusasutusega, kes koguvad järelhindamise läbiviimiseks vajalikku teavet.

3. Järelhindamine lõpetatakse hiljemalt 31. detsembriks 2015.

II PEATÜKK

Teavitamine ja avalikustamine

Artikkel 51

Teavitamine ja avalikustamine

1. Liikmesriigid annavad teavet rakenduskavade, toimingute ja ühenduse panuse kohta ning avalikustavad need. Selline teave on suunatud avalikkusele. Eesmärk on rõhutada ühenduse rolli ja tagada EKFi abi läbipaistvus.

2. Rakenduskava korraldusasutus vastutab selle teabe avalikustamise eest järgmiselt:

a) ta teavitab potentsiaalseid toetusesaajaid, erialaseid organisatsioone, majanduspartnereid ja tööturu osapooli, soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks seotud asutusi ning asjaomaseid valitsusväliseid organisatsioone, sealhulgas keskkonnaorganisatsioone, programmi pakutavatest võimalustest ning rahastamisega kaasnevatest eeskirjadest ja meetoditest;

b) ta teavitab toetusesaajaid ühendusepoolse panuse suuruselt;

c) ta teavitab avalikkust ühenduse rollist rakenduskavas ja rakenduskava tulemustest.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni artiklis 67 osutatud aastaaruannete ja lõpparuannete raames igal aastal käesoleva artikli kohaldamiseks tehtud algatustest.

VI JAOTIS

EKFi RAHALINE PANUS

I PEATÜKK

EKFi panus

Artikkel 52

Rügiabi määr

Avaliku abi ülemmäär on sätestatud II lisa tabelis.

Artikkel 53

EKFi panus

1. Komisjoni otsuses, millega võetakse vastu rakenduskava, sätestatakse EKFi panuse ülemmäär ja maksimumsumma eraldi lähenemis- ja mittelähenemiseesmärgi kohta iga prioriteetse suuna osas.

2. EKFi panus arvestatakse välja avalike kulutuste kogusumma alusel.

3. EKFi panus määratakse kindlaks iga prioriteetse suuna kohta eraldi. EKFi panusele on kehtestatud järgmised ülemmäärad:

a) 75 % EKFi kaasrahastatavate riiklike kulutuste mahust lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblikes piirkondades vastavalt lõigete 7, 8 ja 9 sätetele;

b) 50 % EKFi kaasrahastatavate riiklike kulutuste mahust lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblike piirkondade hulka mittekuuluvates piirkondades vastavalt lõigete 7, 8 ja 9 sätetele.

Olenemata sellest võivad liikmesriigid rakenduskavas meetmete tasandil kohaldada piirkonna suhtes ühtset määra.

4. Väikseim EKFi poolne panus prioriteetse suuna kohta moodustab 20 % avalikest kulutustest.

5. Toimingule EKFi poolt antud toetus moodustab vähemalt 5 % toimingu toetamiseks eraldatud avalikest kulutustest.

6. Toimingule EKFi poolt antud kogutoetus ei tohi ületada 95 % toimingu toetamiseks eraldatud avalikest kulutustest.

7. Kui EKFi rahastatavad toimingud, mis jäävad artiklite 24 või 27 reguleerimisalasse, moodustavad osa riiklikust püügikoormuse kohandamise kavast, millele viidatakse artikli 21 punkti a alapunktis i, või kui toimingud jäävad artikli 26 lõike 3 või lõike 4 reguleerimisalasse, suurendatakse EKFi panuse ülemmäära prioriteetse suuna 1 puhul kuni 10 protsendipunkti võrra lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblikes piirkondades ning kuni 15 protsendipunkti võrra lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblike piirkondade hulka mittekuuluvates piirkondades.

Selline suurendamine on proportsionaalne esimeses lõigus toodud toimingute kogukulutuste ja prioriteetsele suunale 1 tehtavate kogukulutuste suhtega.

8. Kui artikli 23 reguleerimisalasse kuuluvaid tegevusi rahastab EKF, suurendatakse EKFi panuse ülemmäära prioriteetse suuna 1 puhul kuni 10 protsendipunkti lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblikes piirkondades ning kuni 15 protsendipunkti lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblike piirkondade hulka mittekuuluvates piirkondades.

Selline suurendamine on proportsionaalne esimeses lõigus toodud toimingute kogukulutuste ja prioriteetsele suunale 1 tehtavate kogukulutuste suhtega.

9. Kui EKF rahastab tegevusi äärealadel asuvatel Kreeka saartel, mis on oma kauguse tõttu ebasoodsas olukorras, ja äärepoolsemates piirkondades, suurendatakse EKFi panust iga prioriteetse suuna puhul kuni 10 protsendipunkti võrra lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblikes piirkondades ning kuni 35 protsendipunkti võrra lähenemiseesmärgi kohaselt abikõlblike piirkondade hulka mittekuuluvates piirkondades.

Iga prioriteetse suuna puhul toimub suurendamine proportsionaalselt lõikes 1 toodud toimingute kogukulutuste ja prioriteetse suuna raames tehtavate kogukulutuste suhtega.

10. Komisjoni algatusel või nimel rakendatud tehnilise abi meetmeid rahastab EKF 100 % ulatuses.

Artikkel 54

Akumuleerumise vältimine

EKFist kaasrahastatud kulud ei saa toetust ühenduse teistest rahastamisvahenditest.

Artikkel 55

Kulude abikõlblikkus

1. Kulud on EKFit toetuse saamiseks kõlblikud, kui toetuse saajad on kulude eest tegelikult maksnud alates kuupäevast, mis jääb ajavahemikku komisjonile rakenduskavade esitamise kuupäevast või 1. jaanuarist 2007 (olenevalt sellest, kumb on varasem) kuni 31. detsembrini 2015. Kaasrahastatud toimingud ei tohi olla lõpule viidud enne abikõlblikkuse alguskuupäeva.

2. Erandina lõikest 1 võib mitterahalisi toetusi, amortisatsioonikulusid ja üldkulusid käsitleda toiminguid läbi viivate toetuse saajate tehtud kuludena järgmistel tingimustel:

- a) lõikes 4 sätestatud abikõlblikkuse eeskirjades nähakse ette selliste kulude abikõlblikkus;
- b) kulude suurus on tõendatud maksekviitungitega samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentidega;
- c) mitterahaliste sissemaksete puhul ei ületa kaasrahastamine EKFit kogu abikõlblikku kulu, välja arvatud selliste sissemaksete väärtus.

3. EKFi jaoks on abikõlblikud vaid need kulud, mis on seotud toimingutega, mille kohta on tehtud otsus korraldusasutuse poolt eelnevalt seirekomisjoni poolt sätestatud kriteeriumide kohaselt.

Uued kulud, mis on lisatud artiklis 18 osutatud rakenduskava läbivaatamise ajal, on abikõlblikud alates päevast, mil rakenduskava läbivaatamise taotlus komisjonile esitatakse.

4. Kulude abikõlblikkuse eeskirjad kehtestatakse riiklikul tasandil, arvestades käesolevas määruses sätestatud erandeid. Need peavad hõlmama kõiki rakenduskavade raames deklareeritud kulutusi.

5. Järgmised kulud ei ole EKFi jaoks abikõlblikud:
- käibemaks, välja arvatud tagastamatu käibemaks, kui selle on tegelikult ja lõplikult tasunud toetusesaaja, keda nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ (kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas) artikli 4 lõike 5 esimese lõigu kohaselt ei käsitata maksukohustuslasena ⁽¹⁾;
 - laenuintress, ilma et see piiraks lõike 8 kohaldamist;
 - maaost, mille maksumus ületab 10 % asjaomase toimingu abikõlblikest kogukulutustest;
 - kulutused eluasemele.
6. Lõigete 1, 3 ja 4 kohaldamine ei piira artikli 46 lõike 1 sätete kohaldamist.
7. Toimingute suhtes, mis ei põhjusta toetusesaajale kulutusi, on EKFi jaoks abikõlblikuks kuluks toetusesaajale makstud riigiabi.
8. Olenemata lõike 5 punktist b, võib EKFi panus olla muus vormis kui tagastamatu otsetoetus. Üksikasjalikud eeskirjad kehtestatakse vastavalt artikli 101 lõikes 3 osutatud korrale.

Artikkel 56

Toimingute kestvus

1. Liikmesriik või korraldusasutus tagab, et toiming saab EKFit toetust ainult juhul, kui viie aasta jooksul pärast pädevate riigisestse asutuste või korraldusasutuse tehtud otsust rahastamise kohta ei tehta kõnealuses toimingus olulisi muudatusi, mis
- mõjutavad toimingu olemust või rakendamistingimusi või annavad mõnele ettevõtjale või avalik-õiguslikule organile põhjendamatu eeliseid
- ja
- tulenevad omandisuhete muutumisest infrastruktuuri teatavas osas või tootmistevõime lõpetamisest või asukoha muutmisest.

⁽¹⁾ EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/18/EÜ (ELT L 51, 22.2.2006, lk 12).

2. Korraldusasutus teavitab komisjoni artiklis 67 osutatud iga-aastases rakendusaruandes igast sellisest lõikes 1 osutatud muudatusest.

3. Alusetult makstud summad nõutakse tagasi vastavalt VIII jaotise II ja III peatükile.

4. Liikmesriigid ja komisjon tagavad, et ettevõtjatel, kellelt nõutakse või on nõutud tagasi toetust vastavalt lõikele 3 osutatud protseduurile tootmistevõime ümberpaigutamise eest liikmesriigi sees või teise liikmesriiki, ei maksta toetusi EKFit.

VII JAOTIS

JUHTIMINE, SEIRE JA KONTROLL

I PEATÜKK

Juhtimis- ja kontrollsüsteemid

Artikkel 57

Juhtimis- ja kontrollsüsteemide üldpõhimõtted

1. Liikmesriikide kehtestatud rakenduskavade juhtimis- ja kontrollsüsteemides nähakse ette
- juhtimis- ja kontrolliorganite ülesannete määratlus ja nende ülesannete organisatsiooniline jaotus;
 - selliste organite omavaheliste ja organisatsiooniliste ülesannete lahususe põhimõttest kinnipidamine;
 - rakenduskava kohaselt deklareeritud kulutuste õigsuse ja korrapärasuse tagamise kord;
 - usaldusväärset raamatupidamis-, seire- ja finantsaruandluse süsteemid elektroonilises vormis;
 - aruandlus- ja seiresüsteem juhul, kui vastutav organ usaldab ülesannete täitmise mõnele teisele organile;
 - süsteemide toimimise auditeerimise kord;
 - süsteemid ja kord piisava kontrollijälje tagamiseks;
 - eeskirjade eiramise ja põhjendamatu makstud summade tagasinõudmise aruandlus- ja seiremenetlus.

2. Punktides e ja f sätestatud meetmed on proportsionaalsed asjaomasele rakenduskavale eraldatud riiklike kulutuste kogumahuga.

Artikkel 58

Ametiasutuste määramine

1. Liikmesriigid määravad rakenduskava jaoks järgmised ametiasutused:

- a) korraldusasutus, kes juhib rakenduskava;
- b) sertifitseerimisasutus, kes tõendab kuluaruande ja maksetaotlusi enne nende komisjonile saatmist;
- c) rakenduskava jaoks mõeldud auditeerimisasutus, kes on oma ülesannetes korraldusasutusest ja liikmesriigi poolt määratud sertifitseerimisasutusest sõltumatu ning kes vastutab juhtimis- ja kontrollsüsteemi tõhusa toimimise kontrollimise eest.

2. Liikmesriik võib määrata ühe või mitu vahendusametiasutust korraldus- või sertifitseerimisasutuse mõnede või kõikide ülesannete täitmiseks vastava ametiasutuse vastutusel.

3. Liikmesriik kehtestab eeskirjad, mis reguleerivad tema suhteid lõikes 1 osutatud ametiasutustega ning nende suhteid komisjoniga.

4. Artikli 57 lõike 1 punkti b kohaselt võivad mõned või kõik lõikes 1 osutatud ametiasutused olla ühe ja sama organi osad.

Artikkel 59

Korraldusasutuse ülesanded

Korraldusasutuse ülesanne on juhtida ja ellu viia rakenduskava vastavalt usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõttele ja eelkõige selleks, et

- a) tagada rahastamiseks valitud toimingute vastavus asjaomase rakenduskava suhtes kohaldatavatele nõuetele ning kohaldatavate ühenduse ja riigisiseste eeskirjade järgimine kogu rakendamisperioodi jooksul;

b) kontrollida kaasrahastatud toodete tarnimist ja teenuste osutamist ning toetusesaajate deklareeritud kulude vastavust tegelikult kantud kuludele ning ühenduse ja riigisiseste eeskirjade järgimist; üksikute tegevuste kohapealset kontrolli võib läbi viia valimi põhjal vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele, mille komisjon võtab vastu artikli 101 lõikes 3 osutatud korras;

c) tagada raamatupidamisdokumentatsiooni registreerimis- ja säilitamissüsteemi olemasolu elektroonilisel kujul asjaomase rakenduskava iga toiminguga jaoks ning finantsjuhtimiseks, seireks, kontrollimiseks, auditeerimiseks ja hindamiseks vajalike rakendamise andmete kogumine;

d) tagada, et toetusesaajad ja tegevuste rakendamises osalevad muud organid kasutaksid eraldi raamatupidamissüsteemi või vastavaid raamatupidamiskode kõigi tegevustega seotud tehingute kohta, ilma et see piiraks riigisiseste raamatupidamiseeskirjade kohaldamist;

e) tagada, et artiklites 48 ja 49 osutatud rakenduskavade hindamised viiakse läbi vastavalt artiklile 47;

f) kehtestada kord, mis tagab piisava kontrollijälje tagamiseks nõutavate kõikide kuludid ja auditeid käsitlevate dokumentide säilitamise kooskõlas artiklis 87 sätestatud nõuetega;

g) tagada, et sertifitseerimisasutus ja auditeerimisasutus saavad kogu sertifitseerimiseks ja auditiks vajaliku teabe kuludega seotud korra ja kontrollimiste kohta;

h) juhendada seirekomisjoni tööd ja esitada talle dokumendid, mida nõutakse rakenduskava elluviimise kvaliteedi seireks asjaomase rakenduskava konkreetseid eesmärgesid silmas pidades;

i) koostada ja esitada komisjonile rakendamise aasta- ja lõpparuanded pärast seirekomisjoni heakskiidu saamist;

j) tagada artiklis 51 sätestatud teavitamis- ja avalikustamisnõuete järgimine.

Artikkel 60

Sertifitseerimisasutuse ülesanded

Rakenduskava sertifitseerimisasutuse ülesanded on eelkõige järgmised:

- a) koostada ja esitada komisjonile tõendatud kuluaruanded ja maksetaotlused;
- b) tõendada, et
 - i) kuluaruanne on õige ning koostatud kontrollitavatest tõendavatest dokumentidest ja usaldusväärsetest raamatupidamissüsteemidest lähtudes;
 - ii) deklareeritud kulud on vastavuses kohaldatavate ühenduse ja riigisiseste eeskirjadega, on tehtud seoses toimingutega, mis on valitud rahastamiseks kavale kohaldatavate kriteeriumide alusel ning vastavad kohaldatavatele ühenduse ja riigisisestele eeskirjadele;
- c) veenduda, et kuluaruandes märgitud kulusid käsitleva korra ja kontrollide kohta saadud teave on piisav sertifitseerimiseks;
- d) võtta sertifitseerimise eesmärgil arvesse kõik auditeerimisasutuse poolt või vastutusel tehtud auditite tulemused;
- e) komisjonile kulude kohta esitatud raamatupidamisdokumentide säilitamine elektroonilises vormis;
- f) pidada arvestust tagasinõudmisele kuuluvate summade ja pärast toimingule antava toetuse täielikku või osalist tühistamist tagasi võetud summade kohta. Enne rakenduskava lõpetamist tagasi nõutud summad, mis tuleb pärast artikli 97 kohaselt tehtud finantskorrektsioone tagasi maksta Euroopa Liidu üldeelarvesse, arvatakse maha järgmisest kuluaruandest.

Artikkel 61

Auditeerimisasutuse ülesanded

1. Rakenduskava auditeerimisasutuse ülesanded on eelkõige järgmised:

- a) tagada auditite läbiviimine, et kontrollida rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemi toimimise tõhusust;
- b) tagada, et auditeerimine deklareeritud kulude tõendamiseks tehakse asjakohase valimi alusel;

c) esitada komisjonile üheksa kuu jooksul pärast rakenduskava heakskiitmist auditistrateegia, mis hõlmab punktides a ja b nimetatud auditeid tegevaid auditeerimisorganeid, kasutatavat meetodit, tegevuste auditeerimise valimi koostamise meetodit ja auditite näidiskavandamist, et tagada põhiorganite auditeerimine ja auditite ühtlane jaotumine programmitöö toimumise ajal;

d) tagada, et korraldusasutus ja sertifitseerimisasutus saavad kogu vajaliku teabe sooritatud auditite ja kontrollide kohta;

e) iga aasta 31. detsembriks ajavahemikus 2008–2015

i) esitada komisjonile iga-aastane kontrolliaruanne, milles esitatakse asjakohase aasta 30. juunile eelneva kaheteistkümne kuu pikkuse ajavahemiku jooksul vastavalt rakenduskava auditistrateegiale läbi viidud auditite tulemused, ning anda aru juhtimis- ja kontrollsüsteemis avastatud puudustest. 31. detsembriks 2008 esitatav esimene aruanne hõlmab ajavahemikku 1. jaanuarist 2007 kuni 30. juunini 2008. Andmed pärast 1. juulit 2015 läbi viidud auditite kohta lisatakse lõplikusse kontrolliaruandesse lisaks punktis f osutatud lõpetamise deklaratsioonile;

ii) esitada tema vastutusel läbi viidud kontrollide ja auditite alusel arvamus selle kohta, kas juhtimis- ja kontrollsüsteem toimimine annab piisava kindluse, et komisjonile esitatud kuluaruanded on õiged ja nende aluseks olnud tehingud on seaduslikud ja korrektsed;

iii) kui see on artikli 85 kohaselt kohaldatav, esitada osalise lõpetamise deklaratsioon, milles hinnatakse tehtud kulutuste seaduslikkust ja korrektsust;

f) esitada komisjonile hiljemalt 2017. aasta 31. märtsiks lõpetamise deklaratsioon, milles antakse hinnang lõppmaksetaotluse kehtivusele ja lõplikus kuluaruandes käsitletavate tehingute seaduslikkusele ja korrektsusele ning millele on lisatud lõplik kontrolliaruanne.

2. Auditeerimisasutus tagab, et auditeerimisel võetakse arvesse rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.

3. Kui lõike 1 punktides a ja b osutatud auditeid ja kontrolli viib läbi mõni muu organ kui auditeerimisasutus, peab auditeerimisasutus tagama, et need organid oleksid oma tegevuses piisavalt sõltumatud.

4. Komisjon esitab oma märkused lõike 1 punkti c kohaselt esitatud auditistrateegia kohta hiljemalt kolme kuu jooksul pärast selle kättesaamist. Kui nimetatud aja jooksul märkusi ei esitata, loetakse auditistrateegia vastuvõetuks.

II PEATÜKK

Seire

Artikkel 62

Seire põhimõtted

1. Seire on rakenduskava nõuetekohase rakendamise jälgimine.
2. Seiret sooritavad esmajoones seirekomisjon ja korraldusasutus.
3. Komisjon võtab seirest osa oma osalusega seirekomisjonis ja rakenduskava iga-aastase läbivaatamisega, mis sisaldab rakendamise analüüsi ja kontrolliaruannet.
4. Selleks toimub teabevahetus komisjoni ja liikmesriikide vahel elektrooniliselt vastavalt artiklis 102 osutatud rakenduseeskirjadele.

Artikkel 63

Seirekomisjon

Kokkuleppel korraldusasutusega ja pärast artikli 8 kohast konsulteerimist partneritega moodustab liikmesriik rakenduskava jaoks seirekomisjoni. Seirekomisjon asutatakse kolme kuu jooksul pärast rakenduskava heakskiitva otsuse kohta liikmesriigile teate esitamise kuupäeva.

Seirekomisjon koostab oma töökorra asjaomase liikmesriigi institutsioonilises, õiguslikus ja finantsraamistikus ja võtab selle vastu kokkuleppel korraldusasutusega, et oma ülesandeid käesoleva määruse kohaselt täita.

Artikkel 64

Koosseis

1. Seirekomisjoni juhib liikmesriigi või korraldusasutuse esindaja.

Seirekomisjoni koosseisu otsustab liikmesriik kooskõlas artikli 8 lõikega 1 ja kokkuleppel korraldusasutusega.

2. Komisjoni esindaja osaleb omal algatusel seirekomisjoni töös nõuandva pädevusega.

Artikkel 65

Ülesanded

Seirekomisjon veendub rakenduskava elluviimise tulemuslikkuses ja kvaliteedis vastavalt järgmistele sätetele:

- a) vaatab kuue kuu jooksul pärast rakenduskava heakskiitmist läbi rahastatavate toimingute valiku kriteeriumid ja kiidab need heaks ning kiidab ülevaadatud kriteeriumid heaks vastavalt programmitöö vajadustele;
- b) hindab korrapäraselt rakenduskava konkreetsete eesmärkide saavutamiseks tehtud edusamme korraldusasutuse esitatud dokumentide põhjal;
- c) vaatab läbi rakendamistulemused, eelkõige iga prioriteetse suuna jaoks kavandatud eesmärkide saavutamise ja artiklis 49 osutatud vahehindamised;
- d) vaatab läbi artiklis 67 nimetatud rakendamise aasta- ja lõpparuanded ning kiidab need enne komisjonile saatmist heaks;
- e) seirekomisjoni teavitatakse iga-aastasest kontrolliaruandest ja asjakohastest märkustest, mida komisjon võib teha pärast aruande läbivaatamist;
- f) teda võidakse liikmesriigi algatusel teavitada komisjonile esitatud artikli 16 lõikes 1 nimetatud kirjalikust teabest;
- g) võib teha korraldusasutusele ettepanekuid rakenduskava läbivaatamiseks või kontrollimiseks, kui see teeb võimalikuks artiklis 4 esitatud EKFi eesmärkide saavutamise või võib parandada rakenduskava juhtimist, sealhulgas finantsjuhtimist;
- h) vaatab läbi ettepanekud muuta EKFi panust käsitleva komisjoni otsuse sisu ja kiidab need heaks.

Artikkel 66

Seire kord

1. Korraldusasutus ja seirekomisjon tagavad rakenduskava rakendamise kvaliteedi.

2. Korraldusamet ja seirekomisjon teostavad seiret finantsnäitajate ning rakenduskavas määratletud ja artikli 20 lõike 1 punktis c osutatud näitajate alusel.

3. Kui abi iseloom seda lubab, tehakse statistiline jaotus sugu- poolte ja toetusesaajate ettevõtete suuruse alusel.

4. Selleks toimub teabevahetus komisjoni ja liikmesriikide vahel elektrooniliselt, vastavalt artiklis 102 osutatud eeskirjadele.

Artikkel 67

Rakendamise aasta- ja lõpparuanded

1. Iga aasta 30. juuniks, esimest korda 2008. aastal, saadab korraldusamet komisjonile aastaaruande ning 31. märtsiks 2017. aastal lõpparuande rakenduskava elluviimise kohta.

2. Lõikes 1 nimetatud aruanded sisaldavad rakenduskava elluviimisest selge ülevaate saamiseks järgmist teavet:

a) rakenduskava elluviimise ja prioriteetide saavutamise edus nende konkreetseid kontrollitavaid eesmärke silmas pidades, võimaluse korral kvantifitseerides, kasutades artikli 20 lõike 1 punktis c osutatud näitajaid prioriteetse suuna tasandil;

b) üldise olukorra muutused, mis mõjutavad otseselt abi rakendamist, eelkõige märkimisväärne sotsiaal-majanduslik areng, muutused riiklikus, piirkondlikus või valdkondlikus poliitikas ning vajaduse korral nende muutuste tagajärjed EKFi abi ja muudest rahastamisvahenditest saadava abi kooskõlale;

c) rakenduskava rahastamine, esitades üksikasjalikult lähenemiseesmärgi ja mittelähenemiseesmärgi kohta iga prioriteetse suuna puhul

i) toetusesaajate poolt makstud kulutused, mis sisalduvad korraldusametusele saadetud maksetaotlustes, ja vastav avaliku sektori panus;

ii) kõik komisjonilt saadud maksed ja artikli 66 lõikes 2 osutatud finantsnäitajate kvantifikatsioon

ning

iii) toetusesaajatele maksete tegemise eest vastutava organi poolt välja makstud kulud;

d) korraldusametuse ja seirekomisjoni võetud meetmed rakendamise kvaliteedi ja tõhususe tagamiseks, eelkõige

i) seire- ja hindamismeetmed, sealhulgas andmete kogumise kord;

ii) lühikokkuvõtte rakenduskava rakendamisel tekkinud olulistest probleemidest ja võetud meetmetest, sealhulgas meetmed, mida rakendati artikli 69 lõike 2 sätete kohaselt tehtud märkustele reageerimiseks;

iii) tehnilise abi kasutamine;

e) rakenduskava avalikustamise tagamiseks võetud meetmed;

f) korraldusametusele või mõnele muule avalik-õiguslikule asutusele rakenduskava elluviimise jooksul pärast artikli 96 lõikes 2 osutatud tühistamist antud abi kasutamine;

g) juhtumid, mil on avastatud artiklis 56 osutatud märkimisväärne muudatus;

h) rakenduskava rakendamisel tekkinud olulised probleemid seoses ühenduse õiguse järgimisega ning probleemide lahendamiseks võetud meetmed.

Komisjonile edastatavate andmete hulk on proportsionaalne asjaomase rakenduskava avalike kulutuste kogumahuga. Vajaduse korral võib sellise teabe esitada kokkuvõtlikult.

Punktides b, d, e, f ja g osutatud teavet ei esitata, kui pärast eelmist aruannet ei ole tehtud olulisi muudatusi.

3. Lõikes 1 osutatud aruanded loetakse vastuvõetavateks, kui need sisaldavad kõiki lõikes 2 loetletud andmeid. Komisjon teatab liikmesriigile nende aruannete vastuvõetavusest viieteistkümne tööpäeva jooksul.

4. Komisjon teeb otsuse korraldusasutuse esitatud rakendamise aastaaruande kohta kahe kuu jooksul. Rakenduskava lõpparuande puhul on tähtaeg viis kuud. Kui komisjon ei vasta ettenähtud tähtaja jooksul, loetakse aruanne vastuvõetuks.

Artikkel 68

Komisjoni aastaaruanne

1. Iga aasta 31. detsembriks, esimest korda 2008. aastal, edastab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele aruande käesoleva määruse tegeliku rakendamise kohta eelmisel aastal.

2. Selles tehakse kokkuvõtte rakenduskavade rakendamise peamistest tulemustest, arengusuundadest ja probleemidest.

3. Komisjoni aastaaruanne sisaldab veel järgmist:

a) kokkuvõtte EKFi tegevustest liikmesriikide kaupa, sealhulgas assigneeringukohustuste võtmise ja maksmise jaotus liikmesriikide kaupa ning tehnilise abi kasutamine komisjoni ja liikmesriikide poolt;

b) hinnang EKFi tegevuse koordineerimisele struktuurifondide ning EAFRDga;

c) artiklis 49 sätestatud hindamiste tulemused kohe pärast nende teatavaks tegemist;

d) pärast neljanda aastaaruande esitamist ja uuesti pärast programmitöö perioodi viimast aastat hõlmava lõpparuande esitamist tehtud kokkuvõtte komisjoni nimel läbi viidud liikmesriikide poolt loodud haldus- ja kontrollsüsteemide auditite ning liimesriigi poolt läbi viidud EKF abi auditite tulemuste kohta, vajaduse korral ka tehtud finantskorrektsioonid.

4. Aruanne põhineb liikmesriikide iga-aastaste aruannete läbivaatamisel ja hindamisel komisjoni poolt ning muul olemasoleval teabel. Eelkõige aastal 2012 põhineb see aruanne lisaks artikli 16 lõikes 1 osutatud strateegilise mõttevahetuse tulemustel ja mis tahes muul kättesaadaval teabel. Aruandes määratakse kindlaks liikmesriikide ja komisjoni poolt võetud või võetavad järelemeetmed, mis on vajalikud aruande tulemuste piisavaks järelekontrollimiseks.

Artikkel 69

Kavade iga-aastane läbivaatamine

1. Komisjon ja korraldusasutus vaatavad rakendamise tõhusdamise eesmärgil igal aastal pärast artiklis 67 nimetatud rakendamise aastaaruande esitamist ja komisjoni arvamust arvesse võttes läbi rakenduskava rakendamisel tehtud edusammud, eelmisel aastal saavutatud peamised tulemused, raha kasutamise ja muud tegurid.

Samuti võidakse läbi vaadata, vajaduse korral auditeerimisasutuse osalusel, mis tahes juhtimis- ja kontrollsüsteemi aspekt, mida artikli 61 lõike 1 punkti e alapunktis i osutatud iga-aastasest kontrollaruandes nimetatakse.

2. Pärast lõikes 1 osutatud läbivaatamist, vajaduse korral auditeerimisasutuse osalusel, võib komisjon teha märkusi liikmesriigile ja korraldusasutusele, kes teatab sellest seirekomisjonile. Liikmesriik teatab komisjonile nende märkuste suhtes võetud meetmetest.

3. Kui programmitöö perioodil 2000–2006 antud abi järelehindamise tulemused on teada, vaadatakse üldtulemused läbi järgmisel aastal.

III PEATÜKK

Liikmesriikide ja komisjoni kohustused

1. jagu

Liikmesriikide kohustused

Artikkel 70

Juhtimine ja kontroll

1. Liikmesriigid vastutavad rakenduskavade juhtimise ja kontrolli tagamise eest eelkõige järgmiste meetmete abil:

a) selle tagamine, et rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemid on kehtestatud vastavalt artiklitele 57–61 ning need toimivad tõhusalt;

b) eeskirjade eiramiste vältimine, avastamine ja kõrvaldamine ning põhjendamatult makstud summade tagasinõudmine võimaluse korral koos viivisega hilinenud maksetelt. Nad teavad nendest ning haldus- ja kohtumenetluste kulgemisest komisjonile.

2. Kui toetusesaajale põhjendamatult tehtud makseid ei ole võimalik tagasi saada, vastutab liikmesriik kaotatud summade Euroopa Liidu üldeelarvesse tagasimaksmise eest, kui tehakse kindlaks, et kahju on tekkinud temapoolse eeskirjade eiramise või hooletuse tagajärjel.

Artikkel 71

Juhtimis- ja kontrollsüsteemide loomine

1. Liikmesriigid esitavad enne esimese vahemakse taotluse esitamist või hiljemalt kaheteistkümne kuu jooksul alates rakenduskava heakskiitmisest komisjonile süsteemide kirjelduse, mis hõlmab eelkõige järgmiste asutuste korraldust ja menetlusi:

- a) korraldus- ja sertifitseerimisasutused ning vahendusasutused;
- b) auditeerimisasutus ja muud organid, kes tema vastutusel auditeid teevad.

2. Kirjeldusele lisatakse aruanne, milles esitatakse kõnealuste süsteemide loomise hindamistulemused ja arvamus artiklite 57 kuni 61 nõuete järgimise kohta. Juhul kui arvamus sisaldab reservatsioone, tuuakse aruandes välja puuduste raskusaste. Liikmesriik teatab komisjonile võetavad parandusmeetmed ja nende rakendamise ajakava ning seejärel esitab kinnituse meetmete rakendamise ja vastavate reservatsioonide tühistamise kohta.

Esimeses lõigus osutatud aruanne loetakse vastuvõetuks ja esimene vahemakse tehakse järgmistel asjaoludel:

- a) kolme kuu jooksul alates aruande saamise kuupäevast, kui esimeses lõigus osutatud arvamus suhtes ei ole reservatsioonid ja kui komisjon ei ole esitanud oma tähelepanekuid;
- b) kui arvamus suhtes on reservatsioonid, siis komisjonile kinnituse esitamisel, et süsteemide põhielementide suhtes võetud parandusmeetmed on ellu viidud, vastavad reservatsioonid tühistatud ning kui komisjon ei ole kolme kuu jooksul alates kinnituse saamise kuupäevast esitanud oma tähelepanekuid.

Kui reservatsioonid käsitlevad ainult üksikut prioriteeditelge, tehakse esimene vahemakse samamoodi nagu rakenduskava teiste prioriteeditelgedel puhul, mille suhtes ei ole reservatsioone.

3. Aruande ja lõikes 2 osutatud arvamus peab koostama auditeerimisasutus või oma tegevuses korraldus- ja sertifitseerimisasutustest sõltumatu avalik-õiguslik või eraõiguslik organ, kes võtab oma ülesannete sooritamisel arvesse rahvusvaheliselt tunnustatud auditeerimisstandardeid.

2. jagu

Komisjoni kohustused

Artikkel 72

Komisjoni kohustused

1. Komisjon veendub artiklis 71 sätestatud menetluse kohaselt, et liikmesriigid on loonud artiklitele 57–61 vastavad juhtimis- ja kontrollsüsteemid, ning iga-aastaste kontrolliaruannete ja auditeerimisasutuste iga-aastaste arvamuste ja oma auditite põhjal, et süsteemid toimivad tõhusalt kogu rakenduskava rakendamise vältel.

2. Ilma et see piiraks liikmesriikide korraldatud auditeid, võivad komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad korraldada vähemalt kümme tööpäeva ette teatades, välja arvatud kiiretel juhtudel, kohapealseid kontrole, sealhulgas auditeid rakenduskavas sisalduvate toimingute kohta, et kontrollida juhtimis- ja kontrollsüsteemide tõhusat toimimist. Sellistes auditites võivad osaleda ka liikmesriigi ametnikud või volitatud esindajad.

Komisjoni ametnikel või komisjoni volitatud esindajatel, kellel on nõuetekohased volitused kohapealsete auditite läbiviimiseks, on juurdepääs arveraamatutele ja kõigile teistele dokumentidele, kaasa arvatud elektroonilisel andmekandjal koostatud või säilitatud dokumentidele ja metaandmetele, mis on seotud EKFi rahastatud kuludega.

Eespool nimetatud auditivolitused ei mõjuta riigisiseste normide kohaldamist, mille kohaselt peavad teatavate tegevustega tegeleva liikmesriigi õiguse alusel selleks spetsiaalselt määratud ametnikud. Komisjoni volitatud esindajad ei osale muu hulgas koduvisiitides või isikute ametlikus küsitlemises asjaomase liikmesriigi õiguse raames. Siiski on neil juurdepääs sellisel viisil saadud teabele.

3. Komisjon võib asjaomaselt liikmesriigilt nõuda kohapealset auditit, et kontrollida süsteemide tõhusat toimimist või tehingu või tehingute nõuetekohasust. Sellistes auditites võivad osaleda ka komisjoni ametnikud või komisjoni volitatud esindajad.

Artikkel 73

Koostöö liikmesriikide auditeerimisasutusega

1. Komisjon teeb oma vastavate auditikavade ja auditeerimis-meetodite kooskõlastamiseks koostööd rakenduskava auditeerimisasutusega ning vahetab viivitamata juhtimis- ja kontrollisüsteemide auditite tulemusi, et kasutada võimalikult hästi ära ressursse ja vältida põhjendamatu topelttööd.

Komisjon ja auditeerimisasutus kohtuvad korrapäraselt, vähemalt kord aastas, kui nad ei ole teisiti kokku leppinud, et kontrollida koos artikli 61 kohaselt esitatud iga-aastast kontrolliaruannet ja arvamust ning vahetada arvamusi muudes rakenduskava juhtimise ja kontrollimise parandamisega seotud küsimustes.

2. Oma auditistrateegia määramisel valib komisjon välja need rakenduskavad, mille puhul arvamus artikli 71 lõikes 2 sätestatud süsteemile vastavuse kohta on reservatsioonideta või reservatsioonid on pärast parandusmeetmete võtmist tühistatud, mille puhul auditeerimisasutuse auditistrateegia on rahuldav ning mille puhul on komisjoni ja liikmesriigi poolt läbi viidud auditite tulemuste põhjal saadud piisavalt kinnitust selle kohta, et juhtimis- ja kontrollisüsteemid toimivad tõhusalt.

3. Nende kavade kohta võib komisjon teha otsuse, et ta teeb põhiliselt artikli 61 lõike 1 punkti e alapunktis ii osutatud arvamusele süsteemide tõhusa toimimise osas ning et ta viib läbi omapoolsed kohapealsed auditid ainult juhul, kui on ilmnunud märgid süsteemi puudujääkide kohta, mis mõjutavad komisjonile kinnitatud kulusid selleks aastaks, mille kohta on esitatud artikli 61 lõike 1 punkti e alapunkti ii kohane arvamus, mis ei sisalda selliste puudujääkide suhtes reservatsiooni.

Kui komisjon sellisele otsusele jõuab, teatab ta sellest asjaomasele liikmesriigile. Kui on tõendeid puudujääkide kohta, võib komisjon liikmesriigilt nõuda auditite läbiviimist vastavalt artikli 72 lõikele 3 või ta võib ise auditid artikli 72 lõike 2 kohaselt läbi viia.

VIII JAOTIS

FINANTSJUHTIMINE

I PEATÜKK

Finantsjuhtimine

1. jagu

Eelarvelised kulukohustused

Artikkel 74

Eelarvelised kulukohustused

Rakenduskavaga seotud ühenduse eelarvelised kulukohustused (edaspidi "eelarvelised kulukohustused") täidetakse igal aastal iga lähenemis-/mittelähenemiseesmärgi puhul ajavahemikus 1. jaanuarist 2007 kuni 31. detsembrini 2013. Esimene eelarveline kulukohustus täidetakse enne, kui komisjon on võtnud vastu rakenduskava heakskiitva otsuse. Iga järgmise kohustuse täidab komisjon üldreeglina iga aasta 30. aprilliks artiklis 17 nimetatud EKFi toetust käsitleva otsuse põhjal.

2. jagu

Maksed

Artikkel 75

Makseid käsitlevad ühised eeskirjad

1. Komisjoni EKFi abi väljamaksed tehakse vastavalt eelarvelistele kohustustele. Iga makse kirjendatakse varaseimale avatud eelarvelisele kulukohustusele.

2. Maksed tehakse eel-, vahe- ja lõppmaksetena. Need tehakse liikmesriigi määratud asutusele.

3. Liikmesriigid saavad hiljemalt iga aasta 30. aprilliks komisjonile käesoleva eelarveaasta ja järgneva eelarveaasta võimalike maksetaotluste esialgse prognoosi.

4. Kogu komisjoni ja liikmesriikide määratud asutuste ja orgaanite vahelisi finantstehinguid käsitlev teabevahetus toimub elektrooniliselt vastavalt artiklis 102 osutatud rakenduseeskirjadele. Vääramatu jõu ja eelkõige ühise arvutisüsteemi rikete korral või püsiva ühenduse puudumisel võib liikmesriik kuludeklaratsiooni ja maksetaotluste esitada paber kandjal.

*Artikkel 76***Vahemaksete arvutamise eeskirjad**

1. Vahemaksete arvutamisel kohaldatakse avaliku sektori panusele, mis on deklareeritud sertifitseerimisasutuse poolt tõendatud kuluaruandes iga prioriteetse suuna ja iga lähenemis-/mittelähenemiseesmärgi kohta, ühenduse kaasrahastamise määra, mis on vastavale prioriteetsele suunale ja eesmärgile rahastamiskavas kehtestatud.

2. Erandina lõikest 1 on liikmesriigi konkreetsel ja nõuetekohaselt põhjendatud taotlusel vahemakseks ühenduse abi summa, mis on makstud või makstakse toetusesaajatele prioriteetse suuna ja eesmärgiga seoses. Liikmesriik peab selle summa täpsustama kuluaruandes.

*Artikkel 77***Lõppmaksete arvutamise eeskirjad**

Lõppmakseks peab olema summa, mis on väiksem järgmisest kahest summast:

- a) summa, mille arvutamisel on kohaldatud avaliku sektori panusele, mis on deklareeritud sertifitseerimisasutuse poolt tõendatud lõplikus kuluaruandes iga prioriteetse suuna ja iga lähenemis-/mittelähenemiseesmärgi kohta, ühenduse kaasrahastamise määra, mis on vastavale prioriteetsele suunale ja eesmärgile rahastamiskavas kehtestatud;
- b) ühenduse abi, mis on makstud või makstakse toetusesaajatele iga prioriteetse suuna ja iga eesmärgiga seoses. Viimati nimetatud summa peab olema liikmesriigi poolt täpsustatud viimases kuluaruandes, mille sertifitseerimisasutus on tõendanud iga prioriteetse suuna ja iga eesmärgi osas.

*Artikkel 78***Kuluaruanne**

1. Kuluaruanded peavad sisaldama iga prioriteetse suuna ja iga eesmärgi osas abikõlblike kulude kogusummat, mida toetusesaajad on tegevusi tehes kandnud, ja vastavat avaliku sektori panust, mida on toetusesaajatele makstud või makstakse vastavalt avaliku sektori panust käsitlevatele tingimustele. Toetusesaajate tehtud kulutused tõendatakse maksekviitungitega või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumentidega. Toimingute puhul, millega ei kaasne toetusesaajatele kulutusi, on sertifitseerimisasutuse tõendatud ja komisjonile esitatud kulutuseks toetusesaajale makstud riigiabi.

2. Artikli 76 lõikega 2 ja artikli 77 punktiga b seoses eristatakse kuluaruandes toetusesaajatele makstud või makstav ühenduse abi kogusumma.

*Artikkel 79***Eelmaksete ja vahemaksete akumulatsioon**

1. Eel- ja vahefinantseerimise kumulatiivne üldkogus ei ületa 95 % EKFi toetusest rakenduskavale.

2. Kui see ülemmäär on saavutatud, jätkab sertifitseerimisasutus komisjonile n aasta 31. detsembril tehtud tõendatud kuluaruande ja EKFi puhul aasta jooksul tagasi makstud summade edastamist kuni hiljemalt n+1 aasta veebruari lõpuni.

*Artikkel 80***Toetusesaajatele tehtavate maksete täielikkus**

Liikmesriigid peavad veenduma, et maksete tegemise eest vastutavad asutused tagavad, et toetusesaajad saavad avaliku sektori toetuse kogusumma kätte võimalikult kiiresti ja täiel määral. Sellest summast ei arvata midagi maha ega peeta kinni, samuti ei kehtestata täiendavaid erimakse ega muid samaväärse toimega makse, mis võiksid neid summasid toetusesaajate jaoks vähendada.

3. jagu

Eelmaksed*Artikkel 81***Maksmine**

1. Vastavalt komisjoni otsusele EKFi panuse heakskiitmise kohta rakenduskava rahastamisel teeb komisjon liikmesriigi poolt määratud organile ühekordse eelmakse ajavahemikuks 2007–2013. Eelmakse suurus on 7 % EKFi panusest rakenduskava rahastamisel. Eelmakse võib vastavalt EKFi olemasolevale eelarvele jaotada kahele rahandusaastale.

2. Liikmesriigi poolt määratud organ maksab eelmakse kogusumma komisjonile tagasi, kui rakenduskava raames pole esitatud maksetaotlusi kahekümne nelja kuu jooksul alates kuupäevast, mil komisjon tegi eelmakse esimese osamakse.

3. Eelmakse tagajärjel kogunenud intressid kirjendatakse rakenduskavale, loetakse liikmesriigi vahendiks kui riigisisene avaliku sektori panus ja deklareeritakse komisjonile rakenduskava lõpetamisel.

4. Eelmaksena makstud summad kantakse tervikuna pärast rakenduskava lõpetamist komisjoni raamatupidamisarvestusest välja vastavalt käesoleva määruse artiklile 86.

4. jagu

Vahemaksed

Artikkel 82

Vahemaksed

Vahemakseid tehakse rakenduskava puhul. Esimene vahemakse tehakse artikli 71 lõike 2 sätete kohaselt.

Artikkel 83

Maksetaotluste vastuvõetavus

1. Komisjon teeb vahemakseid juhul, kui järgmised tingimused on täidetud:
 - a) komisjonile on vastavalt artiklile 78 saadetud maksetaotlus ja kuluaruanne;
 - b) komisjon ei ole kogu ajavahemiku jooksul maksnud ühelegi prioriteetsele suunale ega eesmärgile EKFi rohkem toetusi kui kehtivas rahastamiskavas sätestatud maksimumsumma ulatuses;
 - c) korraldusamet on saatnud komisjonile viimase iga-aastase rakendusaruande vastavalt artikli 67 lõigetele 1 ja 3;
 - d) komisjon ei ole esitanud asutamislepingu artiklis 226 sätestatud põhjendatud arvamust selle (nende) toimingute) rikumise kohta, mille vastavad kulutused on asjaomases maksetaotluses deklareeritud.

2. Kui lõikes 1 osutatud tingimustest üht või mitut ei ole täidetud, teavitab komisjon sellest ühe kuu jooksul liikmesriiki ja sertifitseerimisasutust, et saaks võtta vajalikud meetmed olukorra parandamiseks.

Artikkel 84

Maksemenetlus

1. Sertifitseerimisasutus tagab, et rakenduskava vahemaksete nõuded rühmitatakse ja edastatakse komisjonile võimaluse korral kolm korda aastas. Et komisjon saaks makse teha jooksval aastal, tuleb maksetaotlus esitada hiljemalt 31. oktoobriks.

2. Vabade vahendite olemasolu korral ning kui artiklite 88 ja 89 kohaselt ei ole maksete tähtaega edasi lükatud või peatatud, teeb komisjon vahemakse hiljemalt kaks kuud pärast artiklis 83 sätestatud tingimustele vastava maksetaotluse komisjonis registreerimise kuupäeva.

5. jagu

Lõppmakse ja kava rakendamise lõpetamine

Artikkel 85

Osaline lõpetamine

1. Rakenduskavade osaline lõpetamine võib toimuda liikmesriigi kindlaks määratud ajavahemike jooksul.

Osaline lõpetamine on seotud toimingutega, mis on lõpetatud eelmise aasta 31. detsembriks. Käesoleva määruse kohaldamisel loetakse toimingud lõpuleviiduks, kui nendega seotud tööd on tegelikult sooritatud ning toetusesaajate kõik kulud ja avaliku sektori vastav panus on makstud.

2. Osaline lõpetamine toimub tingimusel, et liikmesriik saadab komisjonile antud aasta 31. detsembriks järgmised dokumendid:

- a) lõikes 1 osutatud toimingutega seotud kuluaruanne;
 - b) osalise lõpetamise deklaratsioon vastavalt artikli 61 lõike 1 punkti e alapunktile iii.
3. Osaliselt lõpetatavate toimingutega seotud artiklite 96 ja 97 kohaselt tehtud finantskorrektsioonid on netofinantskorrektsioonid.

Artikkel 86

Lõppmakse tingimused

1. Komisjon teeb lõppmakse tingimusel, et
 - a) liikmesriik on 31. märtsiks 2017 saatnud maksetaotluse, mis sisaldab järgmisi dokumente:
 - i) lõppmakse taotlus ja artiklile 78 vastav kuluaruanne;

ii) rakenduskava lõplik rakendusaruanne, sealhulgas artiklis 67 sätestatud teave;

iii) artikli 61 lõike 1 punktis f osutatud lõpetamise deklaratsioon;

b) komisjon ei ole esitanud asutamislepingu artiklis 226 sätestatud põhjendatud arvamust selle (nende) tegevus(te) rikkumise kohta, mille vastavad kulutused on asjaomases maksetaotluses deklareeritud.

2. Kui mõni lõikes 1 nimetatud dokumentidest on jäänud komisjonile saatmata, vabastatakse lõppmaksega seotud kulukohustus automaatselt vastavalt artiklile 90.

3. Komisjon teatab liikmesriigile viie kuu jooksul alates lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud lõpetamise deklaratsiooni kättesaamisest oma otsusest selle sisu kohta. Kui komisjon ei esita viie kuu jooksul oma tähelepanekuid, loetakse lõpetamise deklaratsioon vastuvõetuks.

4. Vabade vahendite olemasolu korral teeb komisjon lõppmakse hiljemalt nelikümmend viis päeva pärast alljärgnevat kuupäeva, olenevalt sellest, kumb kuupäev on hilisem:

a) kuupäev, mil ta võtab vastu lõpparuande vastavalt artikli 67 lõikele 4,

või

b) kuupäev, mil ta võtab vastu lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud lõpetamise deklaratsiooni.

5. Ilma et see piiraks lõike 6 kohaldamist, vabastatakse eelarvelise kulukohustuse lõppmakse kaksteist kuud pärast makse sooritamist.

Komisjon teatab kahe kuu jooksul liikmesriigile rakenduskava lõpetamise kuupäeva.

6. Komisjoni või Euroopa Kontrollikoja tehtud auditite tulemustest sõltumata võib komisjoni poolt rakenduskavale tehtud lõppmakset muuta üheksa kuu jooksul alates lõppmakse tegemise kuupäevast või, kui lõppmakse on negatiivne ja liikmesriik peab selle tagasi maksma, üheksa kuu jooksul alates võlateate väljaandmise kuupäevast. Selline lõppmakse muutmine ei mõjuta rakenduskava lõpetamise kuupäeva, millest komisjon teatab liikmesriigile vastavalt lõikele 5.

Artikkel 87

Dokumentide kättesaadavus

1. Korraldusasutus tagab kõnesolevate rakenduskavade kulude ja audititega seotud täiendavate dokumentide kättesaadavuse komisjonile ja Euroopa Kontrollikojaale

a) kolme aasta jooksul pärast rakenduskava lõpetamist;

b) kolme aasta jooksul pärast osalise lõpetamise aastat dokumentide puhul, mis on seotud lõikes 2 osutatud toimingute kulude ja audititega.

Neid ajavahemikke katkestatakse kohtumenetluse või komisjoni nõuetekohaselt põhjendatud taotluse korral.

2. Korraldusasutus teeb taotluse korral komisjonile kättesaadavaks nende lõpuleviidud toimingute nimekirja, mille suhtes on kohaldatud artikli 85 kohast osalist lõpetamist.

3. Dokumente säilitatakse kas originaalina või originaalile vastavaks tunnustatud koopiana üldtunnustatud andmekandjatel.

6. jagu

Maksetähtaja edasilükkamine ja maksete peatamine

Artikkel 88

Maksetähtaja edasilükkamine

1. Määruses (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 nimetatud volitatud eelarvehendite käsutaja võib maksetähtaja edasi lükata maksimaalselt kuue kuu võrra, kui

a) riigisisese või ühenduse auditeerimisasutuse aruandes sisaldub tõendeid tõsiste puuduste kohta juhtimis- ja kontrollsüsteemide toimimises;

b) eelarvehendite käsutaja peab läbi viima täiendava kontrollimise pärast temani jõudnud teavet, et tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud.

2. Liikmesriiki ja sertifitseerimisasutust teavitatakse viivitamata edasilükkamise põhjustest. Edasilükkamine peatatakse kohe, kui liikmesriik on võtnud vajalikud meetmed.

Artikkel 89

Maksete peatamine

1. Komisjon võib peatada kõik prioriteetide või rakenduskavade tasandil tehtavad vahemaksed või osa nendest, kui

a) rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemis on tõsiseid puudusi, mis mõjutavad maksete tõendamismenetluse usaldusväärsust ja mille suhtes ei ole võetud parandusmeetmeid,

või

b) tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud tõsise eeskirjade eiramisega, mida ei ole kõrvaldatud,

või

c) liikmesriik on tõsiselt rikkunud artikli 70 alusel võetud kohustusi.

2. Komisjon võib otsustada peatada kõik vahemaksed või osa nendest pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada kahe kuu jooksul oma tähelepanekud.

3. Komisjon lõpetab kõikide või osade vahemaksete peatamise, kui liikmesriik on võtnud peatamise lõpetamiseks vajalikud meetmed. Kui liikmesriik ei ole nõutavaid meetmeid võtnud, võib komisjon võtta vastu otsuse lõpetada rakenduskavale ühenduse täieliku või osalise toetuse andmise kooskõlas artikliga 97.

7. jagu

Automaatne kohustustest vabastamine

Artikkel 90

Põhimõtted

1. Komisjon vabastab automaatselt kõik need rakenduskava eelarvelised kulukohustused, mida ei ole kasutatud eel- või vahemaksete tegemiseks või mille suhtes talle ei ole saadetud artiklis 83 määratletud maksetaotlust rakenduskava eelarveliste kulukohustuste aastale järgneva teise aasta 31. detsembriks.

2. 31. detsembril 2015 veel avatud eelarveliste kulukohustuste osa vabastatakse automaatselt, kui komisjon ei ole saanud selle kohta 2017. aasta 31. märtsiks vastuvõetavat maksetaotlust.

3. Kui käesolev määrus jõustub pärast 1. jaanuari 2007, pikendatakse ajavahemikku, pärast mida võib lõikes 1 nimetatud esimest automaatset kohustustest vabastamist rakendada, nende kuude arvu võrra, mis jäävad 1. jaanuari 2007 ja esimese eelarvelise kulukohustuse kuupäeva vahele.

Artikkel 91

Kohustustest vabastamise tähtaegade erandid

Kui toetuse või toetuskava lubamiseks on vajalik komisjoni otsus pärast rakenduskava heakskiitmise otsust, arvestatakse kohustustest vabastamise tähtaega nimetatud hilisema otsuse kuupäevast. Sellise pikendusega seotud summa kehtestatakse liikmesriigi poolt edastatud maksegraafiku alusel.

Artikkel 92

Kohtumenetluse ja halduskaebuste tähtaegade katkestamine

Automaatse kohustustest vabastamisega seotud võimalikku summat vähendatakse summade võrra, mida sertifitseerimisasutus ei ole saanud komisjonile veel deklareerida, sest toimingud on peatatud kohtumenetluste või peatava toimega halduskaebuse tõttu, tingimusel et liikmesriik saadab komisjonile artiklis 90 sätestatud eelarveliste kulukohustuste aastale järgneva teise aasta 31. detsembriks asjaomased põhjendused.

31. detsembril 2015 veel avatud kohustuste osa puhul lükatakse artikli 90 lõikes 2 nimetatud tähtaeg edasi samadel tingimustel kui asjaomaste toimingutega seotud summade puhul.

Eespool nimetatud vähendamist võib taotleda ühe korra, kui peatamine on kestnud kuni ühe aasta või mitu korda vastavalt aastate arvule alates kohtu- või haldusotsusest, millega peatati toimingu rakendamine, kuni lõpliku kohtu- või haldusotsuse kuupäevani.

Artikkel 93

Automaatse kohustustest vabastamise erandid

Automaatse kohustustest vabastamise summade arvestusse ei kuulu

- a) eelarveliste kulukohustuste osa, mille kohta maksetaotlus on tehtud, kuid mille tagasimaksmise on komisjon artiklis 90 sätestatud eelarveliste kulukohustuste aastale järgneva teise aasta 31. detsembril artiklite 88 ja 89 kohaselt edasi lükanud või peatanud. Kui edasilükkamise või peatamise põhjuseks on probleem, mis lahendatakse kohaldatavate automaatsete kohustustest vabastamise reeglite eelarveliste kulukohustuste asjaomase osa suhtes;
- b) eelarveliste kulukohustuste osa, mille kohta maksetaotlus on tehtud, kuid mille tagasimaksmist on takistanud eelkõige eelarveliste vahendite vähesus;
- c) eelarveliste kulukohustuste osa, mille puhul ei ole olnud võimalik teha vastuvõetavat maksetaotlust vääramatu jõu tõttu, mis mõjutab oluliselt rakenduskava elluviimist. Vääramatu jõu põhjusena esitavad riigisisised asutused peavad tõendama selle otsest mõju rakenduskava või selle osa elluviimisele.

Artikkel 94

Menetlus

1. Komisjon teatab liikmesriigile ja asjaomastele asutustele õigeaegselt, kui on oht, et kohaldatakse artiklis 90 sätestatud automaatset kulukohustustest vabastamist.
2. Komisjon teatab liikmesriigile ja asjaomastele asutustele summa, millega automaatne kulukohustustest vabastamine tema valduses oleva teabe põhjal on seotud.
3. Liikmesriikidel on kõnealuse teabe saamisest alates kaks kuud aega summaga nõustuda või esitada oma tähelepanekuid. Komisjon vabastab automaatselt kulukohustustest üheksa kuu jooksul pärast artiklis 90 nimetatud tähtaega.
4. EKFi toetust rakenduskavale vähendatakse asjaomase aasta puhul automaatselt vabastatud kulukohustuste summa võrra. Liikmesriik koostab kahe kuu jooksul alates kulukohustustest vabastamise päevast muudetud rahastamiskava, mis kajastab vähendatud toetussumma jagamist rakenduskava ühe või mitme prioriteedi vahel. Kui kava ei koostata, vähendab komisjon igale prioriteetsele suunale eraldatavaid summasid proportsionaalselt.

8. jagu

Euro kasutamine

Artikkel 95

Euro kasutamine

1. Liikmesriigi esitatud rakenduskavas sätestatud summade, tõendatud kuluaruannete, maksetaotluste ning rakendamise aasta- ja lõpparuannetes esitatud kulutuste vääringuks on euro.
2. Komisjoni otsused rakenduskavade kohta ning komisjoni kohustused ja väljamaksed väljendatakse ja tehakse eurodes.
3. Liikmesriigid, kes ei ole maksetaotluse esitamise päevaks eurot kasutusele võtnud, konverteerivad riigi vääringus tehtud kulud eurodesse.

Need summad konverteeritakse eurodesse, kasutades komisjoni selle kuu raamatupidamise kurssi, mil kulu kanti asjaomase rakenduskava sertifitseerimisasutuse raamatupidamisarvestusse. Komisjon avaldab konverteerimiskursi iga kuu elektrooniliselt.

4. Kui liikmesriik võtab kasutusele euro, kohaldatakse eelmises lõikes sätestatud konverteerimiskorda jätkuvalt kõikide kulude suhtes, mille sertifitseerimisasutus on raamatupidamisarvestusse kandnud enne riigi vääringu ja euro vahelise kindlaksmääratud konverteerimiskursi jõustumist.

II PEATÜKK

Finantskorrektsioonid

1. jagu

Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid

Artikkel 96

Liikmesriikide tehtavad finantskorrektsioonid

1. Liikmesriikidel lasub esmane vastutus eeskirjade eiramise uurimise eest, meetmete võtmise eest toimingute või rakenduskavade laadi või nende rakendamise ja kontrollimise tingimusi käsitlevate suuremate muudatuste avastamise korral ning nõutavate finantskorrektsioonide tegemise eest.

2. Liikmesriik teeb toimingutes või rakenduskavades avastatud üksiku või süstemaatilise eeskirjade eiramisega seoses nõutavad finantskorrektsioonid. Liikmesriigi tehtavad korrektsioonid seisnevad rakenduskava avaliku sektori panuse täielikus või osalises tühistamises. Liikmesriik võtab arvesse eeskirjade eiramise olemust ja raskust ning EKFi rahalist kahju.

Sel viisil vabanenud EKFi vahendeid võivad liikmesriigid asjaomase rakenduskava puhul kuni 31. detsembrini 2015 uuesti kasutada, ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist.

3. Lõike 2 kohaselt tühistatud toetust ei või taaskasutada korrektsiooni objektiks olnud toimingu või toimingute jaoks ega kogu sellise prioriteetse suuna või selle osa olemasolevate toimingute jaoks, mille puhul on ilmnunud süstemaatilisi eeskirjade eiramisi, juhul kui finantskorrektsioon on tehtud süstemaatilise eeskirjade eiramise puhul.

4. Süstemaatilise eeskirjade eiramise korral laiendab liikmesriik uuringuid, et need hõlmaksid kõiki toiminguid, mida eeskirjade eiramine mõjutada võib.

2. jagu

Komisjoni tehtavad finantskorrektsioonid

Artikkel 97

Korrektsioonide kriteeriumid

1. Komisjon võib finantskorrektsioonide tegemisel rakenduskavale antud ühenduse toetuse täielikult või osaliselt tühistada, kui ta leiab pärast vajalike kontrollide tegemist, et

- a) rakenduskava juhtimis- ja kontrollsüsteemis on tõsiseid puudusi, mis ohustavad programmile juba antud ühenduse toetust;
- b) tõendatud kuluaruandes sisalduvad kulud on seotud eeskirjade eiramisega, mida liikmesriik ei ole enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist kõrvaldanud;
- c) liikmesriik ei ole täitnud artiklist 96 tulenevaid kohustusi enne käesolevas lõikes sätestatud korrektsioonimenetluse alustamist.

2. Komisjon teeb finantskorrektsioone vastavalt igale avastatud eeskirjade eiramise juhule, otsustades eiramise süstemaatilisuse põhjal, kas tuleks kohaldada ühtse määraga või ekstrapoleeritud korrektsioone.

3. Komisjon võtab korrektsiooni summa üle otsustades arvesse eeskirjade eiramise olemust ja tõsidust ning rakenduskavas leitud puuduste rahaliste tagajärgede ulatust.

4. Kui komisjoni seisukoha aluseks on mitte tema enda teenistustes töötavate audiitorite tuvastatud faktid, teeb ta oma järeldused nende finantstagajärgede kohta pärast seda, kui ta on kontrollinud liikmesriigi poolt artikli 96 lõike 2 raames võetud meetmeid, artikli 70 lõike 1 punkti b kohaselt esitatud teavet ja liikmesriigilt saadud vastuseid.

Artikkel 98

Menetlus

1. Enne finantskorrektsiooni suhtes otsuse tegemist algatab komisjon menetluse, teatades liikmesriigile oma esialgsed järeldused ja nõudes, et liikmesriik esitaks kahe kuu jooksul oma märkused.

Kui komisjon teeb ettepaneku finantskorrektsiooni tegemiseks ekstrapolatsiooni või ühtse määra põhjal, antakse liikmesriigile võimalus näidata asjaomaste dokumentide läbivaatamise abil, et eeskirjade eiramise tegelik ulatus oli komisjoni hinnatust väiksem. Kokkuleppel komisjoniga võib liikmesriik piirata toimikute läbivaatamise ulatust üksnes asjaomaste dokumentide asjakohase osaga või pisteliste väljavõtetega. Kui välja arvata nõuetekohaselt põhjendatud juhud, ei tohi selliseks läbivaatamiseks lubatud aeg olla pikem kui kaks kuud pärast esimeses lõigus nimetatud kahekuulise tähtaja lõppu.

2. Komisjon võtab arvesse kõiki liikmesriigi poolt lõikes 1 osutatud ajavahemiku jooksul esitatud tõendeid.

3. Kui liikmesriik ei nõustu komisjoni esialgsete järeldustega, kutsub komisjon liikmesriigi ärakuulamisele, kus pooled püüavad partnerlusel põhinevas koostöös jõuda kokkuleppele märkuste ja nende põhjal tehtavate järelduste suhtes.

4. Kokkuleppe korral võib liikmesriik asjakohaseid ühenduse vahendeid uuesti kasutada kooskõlas artikli 96 lõike 2 teise lõiguga.

5. Kui kokkuleppele ei jõuta, teeb komisjon finantskorrektsioonide kohta otsuse kuue kuu jooksul alates kõnealusest ära kuulamisest, võttes arvesse kõiki menetluse käigus esitatud andmeid ja tähelepanekuid. Kui ära kuulamist ei toimu, algab kuuekuuline ajavahemik kaks kuud pärast komisjonilt saadud kutse kuupäeva.

Artikkel 99

Liikmesriikide kohustused

Komisjoni tehtav finantskorrektsioon ei piira liikmesriigi kohustust nõuda tagasimaksud sisse artikli 96 lõike 2 alusel ning nõuda tagasi riigiabi asutamislepingu artikli 87 ja nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 88 kohaldamiseks) ⁽¹⁾ artikli 14 alusel.

III PEATÜKK

Tagasimaksud

Artikkel 100

Tagasimaksud

1. Tagasimaksud Euroopa Liidu üldeelarvesse tuleb teha enne tähtaega, mis on näidatud määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artikli 72 alusel koostatud sissenõudekorralduses. See tähtaeg on korralduse väljastamiskuule järgneva teise kuu viimane päev.

2. Iga hilinenud tagasimakse puhul makstakse viivist, mida hakatakse arvestama alates kõnealusest tähtajast ja mis lõpeb makse tegeliku tegemise päeval. Sellise viivise määr on poolteist protsenti kõrgem kui määr, mida Euroopa Keskpank kohaldab oma põhiliste refinantseerimistingute suhtes selle kuu esimesel tööpäeval, mil maksetähtpäev saabub.

IX JAOTIS

KOMITEE

Artikkel 101

Komitee

1. Komisjoni abistab Euroopa Kalandusfondi komitee (edaspidi "komitee").

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7.

⁽¹⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga. (Määruse (EÜ) nr 659/1999 pealkirja on kohandatud, et võtta arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklite numeratsiooni muutmist vastavalt Amsterdami lepingu artiklile 12; esialgne viide oli asutamislepingu artiklile 93.)

3. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Tähtajaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõike 3 tähenduses kehtestatakse kolm kuud.

4. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 102

Rakenduseeskirjad

Käesoleva määruse rakenduseeskirjad võetakse vastu kooskõlas artikli 101 lõikes 3 osutatud menetlusega.

X JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 103

Üleminekusätted

1. Käesolev määrus ei mõjuta abi jätkamist või muutmist, sealhulgas osalist või täielikku tühistamist, kui abi on komisjoni poolt heaks kiidetud nõukogu määruste (EMÜ) nr 4028/86, ⁽²⁾ (EÜ) nr 3699/93, ⁽³⁾ (EÜ) nr 2468/1998 ⁽⁴⁾ ja (EÜ) nr 2792/1999 ⁽⁵⁾ alusel või muude õigusaktide alusel, mida kohaldatakse sellisele abile jätakuvalt ka pärast seda kuni abi lõpetamiseni.

⁽²⁾ Nõukogu 18. detsembri 1986. aasta määrus (EMÜ) nr 4028/86 ühenduse kalandus- ja akvakultuurisektori struktuuride parandus- ja kohandusmeetmete kohta (EÜT L 376, 31.12.1986, lk 7). Määrus on tunnistatud kehtetuks määrusega (EMÜ) nr 2080/93 (EÜT L 193, 31.7.1993, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 21. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 3699/93, millega kehtestatakse ühenduse poolt kalandus- ja akvakultuurisektori saaduste töötlemiseks ja turustamiseks antava struktuuriabi kriteeriumid ja kord (EÜT L 346, 31.12.1993, lk 1). Määrus on tunnistatud kehtetuks määrusega (EÜ) nr 2468/98 (EÜT L 312, 20.11.1998, lk 19).

⁽⁴⁾ Nõukogu 3. novembri 1998. aasta määrus (EÜ) nr 2468/98, millega kehtestatakse ühenduse poolt kalandus- ja akvakultuurisektori saaduste töötlemiseks ja turustamiseks antava struktuuriabi kriteeriumid ja kord. Määrus on tunnistatud kehtetuks määrusega (EÜ) nr 2792/1999 (EÜT L 337, 30.12.1999, lk 10).

⁽⁵⁾ Nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2792/1999, millega kehtestatakse kalandussektorile ühenduse struktuuriabi andmise üksikasjalikud eeskirjad ja kord. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 485/2005 (ELT L 81, 30.3.2005, lk 1).

2. Erandina nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/1999 (millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta) ⁽¹⁾ artikli 31 lõikest 2, artikli 32 lõikest 4 ning artikli 37 lõikest 1, kui nõukogu 21. juuni 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1263/1999 (Kalanduse Arendusrahastu kohta) ⁽²⁾ asutatud Kalanduse Arendusrahastust kaasrahastatava abi summade kohta, mille komisjon on ajavahemikul 1. jaanuarist 2000 kuni 31. detsembrini 2006 heaks kiitnud, ei ole komisjonile 15 kuu jooksul pärast kulude abikõlblikkuse lõpptähtaega, mis on sätestatud Kalanduse Arendusrahastu panust käsitlevas otsuses, saadetud tegelikult tehtud kulutuste õiendit ja rakendamise lõpparuannet, mis koosneb ka komisjoni määruse (EÜ) nr 366/2001 ⁽³⁾ artikli 1 lõikes 1 osutatud eduaruandest ja määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 38 lõike 1 punktis f osutatud avaldusest, vabastab komisjon need summad automaatselt kohustustest hiljemalt kuus kuud pärast lõpptähtaega ning alusetult makstud summad tuleb tagasi maksta.

3. Kui kehtivalt süsteemilt käesoleva määrusega kehtestatud süsteemile ülemineku hõlbustamiseks on vajalikud erimeetmed, võetakse need vastu artikli 101 lõikes 3 nimetatud korra kohaselt.

Sellised meetmed võetakse vastu eeskätt selleks, et integreerida komisjoni poolt ajavahemikuks 2000–2006 heaks kiidetud

olemasolev ühenduse toetus käesoleva määrusega sätestatud EKFi toetusega.

Artikkel 104

Kehtetuks tunnistamised

1. Ilma et see piiraks artikli 103 lõike 1 kohaldamist, tunnistatakse määrused (EÜ) nr 1263/1999 ja (EÜ) nr 2792/1999 kehtetuks alates 1. jaanuarist 2007.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 105

Läbivaatamine

Nõukogu vaatab käesoleva määruse vastavalt asutamislepingu artiklile 37 läbi hiljemalt 31. detsembriks 2013.

Artikkel 106

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast Euroopa Liidu Teatajas avaldamist.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. juuli 2006.

Nõukogu nimel
eesistuja
E. TUOMIOJA

⁽¹⁾ EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 173/2005 (ELT L 29, 2.2.2005, lk 3).

⁽²⁾ EÜT L 161, 26.6.1999, lk 54.

⁽³⁾ Komisjoni 22. veebruari 2001. aasta määrus (EÜ) nr 366/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 2792/1999 sätestatud meetmete üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 55, 24.2.2001, lk 3).

I LISA

Artiklis 12 osutatud Euroopa Kalandusfondi kulukohustuste assigneeringute jaotus aastate kaupa 2004. aasta hindades on järgmine:

<i>(eurodes)</i>						
2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
538 501 708	544 387 564	551 260 557	551 264 533	552 866 449	554 350 809	556 368 380

II LISA

Abi intensiivsus

- a) Kõikide IV jaotises nimetatud meetmete puhul on toimingu rahastamiseks mõeldud avaliku sektori panusele (A) ja vajaduse korral eraisikust toetusesaaja panusele (B) seatud järgmised alltoodud tabelis esitatud piirangud, mida väljendatakse protsentides abikõlblike kulude kogusummast (A) + (B).

Alltoodud tabelis jagunevad toimingud järgmistesse rühmadesse.

	1. rühm	2. rühm	3. rühm	4. rühm
Läheneemiseesmärgiga hõlmatud piirkonnad ja äärealadel asuvad Kreeka saared	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 60 % B ≥ 40 % (***)
Piirkonnad, mis ei ole hõlmatud läheneemiseesmärgiga	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (*) (**)	A ≤ 60 % B ≥ 40 %	A ≤ 40 % B ≥ 60 % (***)
Äärepoolsemad piirkonnad	A ≤ 100 % B ≥ 0 %	A ≤ 50 % B ≥ 50 % (*) (**)	A ≤ 80 % B ≥ 20 %	A ≤ 75 % B ≥ 25 %

(*) Artikli 25 lõikes 3 osutatud juhtudel on 2. rühma B-määrasid suurendatud 20 protsendipunkti võrra. A-määrasid vähendatakse vastavalt.

(**) Artikli 26 lõikes 2 ette nähtud tegevuste (kooskõlas artikliga 25 väikesemahuliseks rannapüügiks kasutatavate laevade pardal tehtavad investeeringud) korral võib 2. rühma B-määrasid vähendada 20 protsendipunkti võrra. A-määrasid suurendatakse vastavalt.

(***) Artiklites 29 ja 35 nimetatud tegevuste korral, kui neid teostavad artikli 3 punktiga f hõlmatud ettevõtjad, kellel on vähem kui 750 töötajat või kelle käive on väiksem kui 200 miljonit eurot, on B-määrasid suurendatud läheneemiseesmärgiga hõlmatud piirkondades, välja arvatud äärealadel asuvad Kreeka saared, 30 protsendipunkti võrra ning läheneemiseesmärgiga hõlmatud piirkondades 20 protsendipunkti võrra. A-määrasid vähendatakse vastavalt.

1. rühm

Järgmistes artiklites ette nähtud toimingud: artikkel 23 (riigiabi kalapüügi püsivaks lõpetamiseks), artikkel 24 (riigiabi kalapüügi ajutiseks peatamiseks), artikli 26 lõige 3 (sotsiaal-majanduslik hüvitis väikesemahulise rannapüügiga tegelevatele kaluritele), artikli 26 lõige 4 (lisatasude maksimine väikesemahulise rannapüügiga tegelevatele kaluritele ja kalalaevade omanikele), artikkel 27 (sotsiaal-majanduslik hüvitis ühenduse kalalaevastiku korraldamise eest), artikkel 30 (veekeskonna meetmed), artikkel 31 (rahvatervise toetuseks võetavad meetmed), artikkel 32 (loomade tervise kaitseks võetavad meetmed), artikli 33 lõike 2 esimene lause (investeeringud sisevete kalapüügi rajatistesse), artikli 33 lõige 3 (sisevete kalalaevade sihtotstarbe muutmise kasutamiseks väljaspool kalandust), artikkel 37 (ühistegevused), artikkel 38 (veeloomastiku ja -taimestiku kaitseks ja arendamiseks kavandatud meetmed), artikkel 39 (kalasadamad), artikkel 40 (uute turgude edendamine ja arendamine), artikkel 41 (katseprojektid), artikkel 42 (kalalaevade ümberehitamine nende sihtotstarbe muutmiseks), artikkel 44 (abikõlblikud meetmed kalanduspiirkondade säästva arengu toetuse saamiseks) ja artikkel 46 (tehniline abi).

2. rühm

Järgmistes artiklites ette nähtud tegevused: artikli 25 lõiked 1, 2, 6, 7 ja 8 (kalalaevade pardal tehtavad investeeringud), artikli 26 lõige 2 (kooskõlas artikliga 25 väikesemahuliseks rannapüügiks kasutatavate laevade pardal tehtavad investeeringud), artikli 33 lõike 2 teine lause (sisevetel kalapüügiks kasutatavate laevade pardal tehtavad investeeringud) ja artikkel 44 (abikõlblikud meetmed kalanduspiirkondade säästva arengu toetuse saamiseks).

(*) ja (**) kohaldamisel, kui EKF rahastab artikli 25 lõikes 3 nimetatud tegevusi väikesemahulistel rannapüügiks kasutatavatel laevadel, on 2. rühma B-määrad järgmised:

- läheneemiseesmärgiga hõlmatud piirkondades, äärealadel asuval Kreeka saartel ning piirkondades, mis ei ole hõlmatud läheneemiseesmärgiga, 60 või enam protsendipunkti (B ≥ 60 %),

ning

- äärepoolsemates piirkondades 50 või enam protsendipunkti (B ≥ 50 %).

3. rühm

Järgmistes artiklites ette nähtud toimingud: artikkel 37 (ühistegevused), artikkel 38 (veeloomastiku ja -taimestiku kaitseks ja arendamiseks kavandatud meetmed), artikkel 39 (kalasadamad, lossimiskohad ja varjualused), artikkel 41 (katseprojektid) ja artikkel 44 (abikõlblikud meetmed kalanduspiirkondade säästvaks arenguks).

4. rühm

Järgmistes artiklites ette nähtud toimingud: artikkel 29 (meetmed tootlikuks investeerimiseks vesiviljelusse), artikli 33 lõike 2 esimene lause (investeeringud sisevete kalapüügi rajatistesse), artikkel 35 (töötlemise ja turustamise abikõlblikkusmeetmed), artikkel 40 (uute turgude edendamine ja arendamine) ning artikkel 44 (abikõlblikud meetmed kalanduspiirkondade säästva arengu toetuse saamiseks).

b) Korraldusasutus määrab kindlaks,

- i) kas artiklis 37 (ühistegevused), artiklis 38 (veeloomastiku ja -taimestiku kaitseks ja arendamiseks kavandatud meetmed), artiklis 39 (kalasadamad) ja artiklis 41 (katseprojektid) ette nähtud toimingud kuuluvad 1. või 3. rühma;
- ii) kas artiklis 40 (uute turgude arendamine ja reklaamikampaaniad) ja artikli 33 lõike 2 esimeses lauses (investeeringud sisevete kalapüügi rajatistesse) ette nähtud toimingud kuuluvad 1. või 4. rühma;
- iii) kas artiklis 44 (abikõlblikud meetmed kalanduspiirkondade säästva arengu toetuse saamiseks) ette nähtud toimingud kuuluvad 1., 2., 3. või 4. rühma.

Korraldusasutus teeb alapunktides i, ii ja iii nimetatud otsused järgmistel kaalutlustel:

- ühis- või üksikhuvid,
 - kollektiivne või üksik hüvitisesaaja (tootjaorganisatsioonid, kaubandust esindavad organisatsioonid),
 - toimingu tulemuste kättesaadavus üldsusele või eraomand ja kontroll,
 - ühiskondlike asutuste, teadusasutuste finantspanus.
-